Proletari din toate țările, uniți-vă!

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XX-Nr. 969 | EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ | Vineri 15 noiembrie 1968 | 4 pag. 25 bani

Mesajul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat

COLECTIVULUI DIDACTIC, ELEVILOR, ORGANIZAȚIEI DE PARTID ȘI ORGANIZAȚIEI U. T. C. DE LA LICEUL „DIMITRIE CANTEMIR" — BUCUREȘTI

Stimați tovarăși,

Împărtășesc, împreună cu dumneavoastră, bucuria aniversării unui veac de prestigioasă activitate a liceului care poartă numele ilustrului domnitor al Moldovei, cărturar umanist și savant de renume mondial — Dimitrie Cantemir.

Este un temei de legitimă mîndrie pentru colectivul didactic și elevi că își desfășoară munca într-o instituție de învățămînt care a dat țării pe Ștefan Luchian, Daniel Danielopolu, George Călinescu și alte remarcabile personalități ale culturii și științei românești.

Continuînd opera unor renumiți dascăli, ca Bogdan Duică, Traian Lalescu, Constantin Giurăscu, care au predat în acest liceu, colectivul dumneavoastră profesoral, alături de întregul nostru corp didactic, a adus, în anii construcției socialiste, o contribuție meritorie la formarea tinerei generații. Sînt încredințat că și în viitor veți îndeplini cu cinste înalta misiune socială ce vă revine, dedicîndu-vă întreaga putere de muncă instruirii și educării elevilor, modernizării și perfecționării procesului de învățămînt. Aveți nobila îndatorire de a ajuta pe fiecare elev să-și însușească temeinice cunoștințe, să se pregătească pentru viață, pentru ca mîine, în orice loc de activitate, să participe activ la desăvîrșirea orînduirii noastre socialiste, la înfăptuirea comunismului în România.

Voi, dragi elevi, folosiți din plin anii de școală, anii plămădirii personalității, pentru a vă forma un larg orizont științific și cultural, pentru a fi la înălțimea perspectivelor mărețe ce se deschid patriei noastre în deceniile următoare.

Permiteți-mi ca, o dată cu mulțumirile pentru invitația de a lua parte la acest jubileu, să vă transmit dumneavoastră, profesori și elevi, tuturor participanților la sărbătorirea celor 100 de ani de existență a liceului „Dimitrie Cantemir", calde felicitări, urări de noi succese în activitatea pe care o desfășurați, sănătate și fericire.

(În pag. a II-a publicăm relatarea manifestărilor ce au avut loc cu acest prilej în Capitală).

Aripa principală a impunătoarei clădiri a liceului „Dimitrie Cantemir"

Manifestări consacrate semicentenarului Unirii Transilvaniei cu România

Împlinirea la 1 decembrie a unei jumătăți de veac de la Unirea Transilvaniei cu România prilejuiește în școli acțiuni festive cu profund caracter educativ.

În această perioadă, în toate școlile județului Dolj profesorii le vorbesc elevilor, în orele de dirigenție, despre marele act istoric al Unirii Transilvaniei cu România.

Comitetul județean U.T.C. a organizat, cu sprijinul profesorilor de specialitate, un concurs cu tema „50 de ani de la Unirea Transilvaniei cu România", iar Consiliul județean al Organizației Pionierilor, în colaborare cu inspectoratul școlar, a inițiat, pentru data de 1 decembrie, o excursie a președinților unităților de pionieri din orașul Craiova la Alba-Iulia.

★

În cinstea semicentenarului Unirii Transilvaniei cu România, Liceul „G. Coșbuc" din Capitală organizează un simpozion al cadrelor didactice. În cadrul acestui simpozion vor fi prezentate de către profesorii de istorie din liceu trei referate pe tema „Semnificația lui decembrie 1918 în istoria poporului român".

În cinstea aceluiași eveniment formațiile artistice ale elevilor pregătesc un program artistic.

★

Zilele trecute, în parcul Tineretului din Mediaș aproape 2 000 de pionieri s-au întîlnit cu profesorul emerit Nicolae Drăgan, care le-a vorbit despre însemnătatea Unirii Transilvaniei cu România.

În semn de omagiu, copiii au plantat în parc 50 de stejari, simbol al celor 50 de ani care au trecut de la 1 decembrie 1918. Astfel s-a născut un nou obiectiv pe harta municipiului și, în același timp, un loc de popas în drumețiile pe care le vor organiza copiii de acum înainte.

PROIECTUL DE STATUT AL PERSONALULUI DIDACTIC ÎN DEZBATEREA OAMENILOR ȘCOLII

Document unitar, încorporînd în cuprinsul său aspectele fundamentale ale activității corpului profesoral, proiectul de Statut al personalului didactic este dezbătut în această perioadă cu viu interes în adunările oamenilor școlii premergătoare Conferinței Naționale a personalului didactic.

Corpul didactic, cel mai numeros detașament al intelectualității din țara noastră, consideră elaborarea proiectului de Statut al activității sale și punerea lui în dezbatere drept o nouă și valoroasă dovadă a prețuirii pe care partidul și statul nostru o acordă celor ce au misiunea nobilă și plină de răspundere a formării intelectuale și morale a tinerelor generații. Pretutindeni unde prevederile proiectului de Statut au fost dezbătute — în școli, în instituții de învățămînt superior, în adunări la nivel județean ale reprezentanților corpului didactic — acesta a fost apreciat drept o cuprinzătoare și judicioasă sinteză a aspectelor și problemelor cu caracter profesional, social, moral, juridic și material pe care le implică activitatea corpului profesoral proiectată pe coordonatele mersului ascendent al școlii românești trasate de Directivele Comitetului Central al P.C.R. privind dezvoltarea învățămîntului și de noua Lege a învățămîntului.

O concluzie comună, de importanță esențială, a tuturor adunărilor de dezbatere este faptul că proiectul de Statut al personalului didactic definește corespunzător poziția slujitorilor învățămîntului în condițiile întăririi continue a rolului școlii ca focar de civilizație și cultură, ca factor major în pregătirea unor generații capabile să cunoască și să stăpînească procesele complexe ale dezvoltării social-economice și științifice contemporane. Proiectul de Statut reușește să îmbine strîns obiectivele menite să asigure împlinirea cerințelor majore ale școlii României socialiste, ale ridicării învățămîntului nostru la cel mai înalt nivel mondial, cu prevederile care urmăresc satisfacerea unor necesități culturale, morale și materiale ale personalului didactic.

În adunările corpului didactic din județele Arad, Covasna, Mureș, Dolj, Teleorman, ca și în alte adunări care au avut loc pînă în prezent, dezbaterile s-au desfășurat sub semnul grijii pentru întărirea și adîncirea contribuției corpului profesoral la ridicarea calitativă a procesului de învățămînt. Astfel, un obiectiv central al dezbaterilor l-au constituit prevederile privind îmbunătățirea sistemului de perfecționare a cadrelor didactice din toate gradele de învățămînt, determinarea celor mai eficiente forme de desăvîrșire a pregătirii de specialitate și pedagogice precum și estimarea repercusiunilor pozitive ale acesteia asupra modernizării procesului instructiv-educativ în ansamblul său, asupra activității profesionale și a vieții fiecărui învățător și profesor în parte. Considerată pe drept cuvînt ca avînd multiple și determinante legături cu perfecționarea corpului profesoral, problema cercetării științifice a cadrelor didactice și a îmbunătățirii acestei activități a făcut obiectul unei multiple analize, concretizate în judicioase propuneri.

Vii intervenții în cadrul dezbaterilor s-au înregistrat și cu privire la articolele în legătură cu promovarea cadrelor didactice și sistemul de transferări. Orientarea dominantă în această privință s-a concretizat în susținerea unor criterii de înaltă exigență, de natură să dea certitudinea că în funcțiile de conducere ale învățămîntului vor fi promovate elementele cele mai bine pregătite, cu vocație pentru funcția didactică, cu capacități de cercetare și creație, dinamice și receptive la înnoiri. Astfel, în județul Covasna numeroși participanți la dezbateri au apreciat pozitiv faptul că s-a prevăzut introducerea unor criterii mai exacte pentru promovarea cadrelor în învățămîntul liceal prin concursuri. În acest sens s-a propus să se introducă la aceste concursuri, pe lîngă lucrarea scrisă, și o probă practică, mai ales în cazul cînd candidații au grade didactice identice. În ceea ce privește transferarea cadrelor didactice, participanții la dezbateri au fost unanimi în a solicita întărirea cadrului juridic pentru rezolvarea cu deplină echitate și înaltă principialitate a cererilor formulate în această privință de învățători și profesori, avînd drept criteriu de bază valoarea profesională și ținuta etică. Numeroase propuneri pe această linie s-au făcut, de pildă, la adunarea cadrelor didactice din județul Teleorman.

Un loc central în cadrul dezbaterilor l-au ocupat determinarea profilului intelectual și moral al învățătorului și profesorului în socialism, însemnătatea educativă a exemplului personal al acestora în formarea multilaterală a tinerilor care se află pe băncile școlilor. S-a relevat încă o dată, în mod pregnant, că eficiența actului didactic și educativ depinde în egală măsură de nivelul profesionalității celui care predă și educă, de ținuta lui socială și etică. Propunerile participanților au vizat în esență, pe această linie, menținerea și întărirea prevederilor proiectului de Statut în legătură cu personalitatea membrilor corpului didactic și cu strînsa interdependență între poziția lor profesională și cea socială.

Deosebit de favorabil au fost privite în discuții măsurile preconizate în proiectul de Statut pentru asigurarea stabilității la catedră a personalului didactic, ca factor ce influențează pozitiv îmbunătățirea continuă a întregului proces de învățămînt, ca și prevederile privind îmbinarea corespunzătoare a activității didactice a învățătorilor și profesorilor cu activitatea culturală și social-obștească a acestora.

Delegații corpului profesoral participanți la dezbaterea în adunări județene a proiectului de Statut al personalului didactic au întîmpinat cu căldură prevederile menite să asigure îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață și de activitate profesională a învățătorilor și profesorilor, stimularea morală și materială în funcție de calitatea și eficiența muncii desfășurate, de contribuția adusă la ridicarea procesului de învățămînt, la modernizarea învățămîntului, la pregătirea multilaterală a tineretului.

S-a afirmat, ca o concluzie cu caracter general, că în linii esențiale proiectul de Statut al personalului didactic oglindește corespunzător marile probleme ale activității didactice și sociale, ca și preocupările actuale și de perspectivă ale învățătorilor și profesorilor. Cadrele didactice socotesc că soluțiile preconizate sînt raportate la stadiul actual de dezvoltare economică și socială a țării noastre, conturînd clar locul de cinste pe care îl ocupă educatorii în societatea contemporană. Convingerea unanimă a învățătorilor și profesorilor participanți la adunările desfășurate în întreaga țară este că adoptarea Statutului personalului didactic, îmbunătățit pe baza propunerilor făcute cu prilejul dezbaterilor și învestirea lui cu putere de lege vor stimula puternic forțele creatoare existente în învățămînt, procesul de amplă și continuă perfecționare și modernizare a școlii românești.

MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ A ADOPTAT LEGEA PRIVIND PREGĂTIREA TINERETULUI PENTRU APĂRAREA PATRIEI

Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România și-a început luni, 11 noiembrie, lucrările în cadrul celei de-a douăsprezecea sesiuni a celei de-a V-a legislaturi.

În cadrul lucrărilor sesiunii, marți 12 noiembrie, deputatul Ion Iliescu, prim secretar al C.C. al U.T.C., ministrul pentru problemele tineretului, a prezentat expunerea la proiectul de lege privind pregătirea tineretului pentru apărarea patriei. Raportul comun al Comisiilor pentru problemele de apărare și juridică a fost expus de deputatul Constantin Nistor, vicepreședinte al Comisiei pentru probleme de apărare.

După discuția generală asupra proiectului de lege, în ziua de 13 noiembrie a.c. acesta a fost discutat pe articole și supus în întregime votului deputaților. Cu unele amendamente propuse de deputați, Marea Adunare Națională a aprobat apoi Legea privind pregătirea tineretului pentru apărarea patriei.

ORIENTĂRI ȘI TENDINȚE ACTUALE ÎN ÎNVĂȚĂMÎNT PE PLAN MONDIAL

Școala, ca instituție organizată, capabilă să descopere și să șlefuiască o bogăție inepuizabilă a omenirii cunoscută sub numele de inteligență umană, constituie o preocupare majoră a contemporaneității pînă la nivelul conducerii unor state. Azi se alocă uriașe fonduri pentru dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului. Sporirea uriașă a nivelului de cunoștințe, dezvoltarea spectaculoasă a unor ramuri ale științei, explozia demografică contemporană ca și acuta cerință de pregătire a unor cadre de specialiști sînt numai cîțiva parametri care impun o radicală modificare a opticii prin care trebuie privit învățămîntul. Desigur că nu putem trata global problema școlii, că ea diferă de la țară la țară, în funcție de numeroși factori, printre care condițiile social-economice, tradiția și experiența obținută de-a lungul vremii etc.

Școala de toate gradele din România moștenește valoroase tradiții pe care le fructifică în funcție de noile condiții și solicitări ale sistemului nostru social. În gama largă și complexă de preocupări școala și slujitorii ei formează o componentă majoră permanentă a preocupărilor conducerii partidului. Noul an școlar constituie o etapă nouă, calitativ superioară în istoria învățămîntului românesc, determinată de înfăptuirea prevederilor înscrise în Directivele Comitetului Central al partidului și în Legea învățămîntului, documente de mare însemnătate, care stabilesc direcțiile de dezvoltare ale învățămîntului de toate gradele pentru o perspectivă îndelungată.

Ce înseamnă pentru România nou an școlar? Este suficient să dăm numai cîteva date: 4 milioane de elevi; 15 700 școli, cu un plus de aproape 2.600 săli noi de clasă; 27 milioane de manuale în valoare de aproape 200 milioane lei distribuite gratuit elevilor; peste 170.000 învățători și profesori, din care 5.600 de tinere cadre didactice, în primul lor an de activitate; 35.000 de copii în vîrstă de 6 ani cuprinși în clasa I; 80.000 viitori absolvenți ai liceului de 12 ani. În prezent, aproape o pătrime din populația țării este cuprinsă în școli și facultăți, în timp ce pe plan mondial numai o șeptime din populație o formează elevii și studenții.

Cultura, sau poate mai corect gradul de cultură al unui popor, nu poate fi concepută în afara unui sistem de învățămînt științific alcătuit, întrucît cadrele pentru toate domeniile de activitate se pregătesc tot prin școli. De aceea inițiativa conducerii partidului de a perfecționa instrucția publică de toate gradele apare nu numai ca o măsură oarecare cerută de imperativele zilei, ci ca un veritabil act de clarviziune politică, ca o nouă expresie a capacității sale de a interveni la timp în zonele în care apar rămîneri în urmă între ceea ce este și ceea ce pulsul vieții noastre noi o impune pe toate planurile.

★

Problemele învățămîntului în etapa actuală sînt atît de complicate și uneori atît de controversate, încît epuizarea lor în cadrul restrîns oferit de un articol este de domeniul imposibilului. În ciuda numeroaselor păreri divergente și a relatării unor experiențe variate, publicațiile de specialitate, atît din țările cu puternice tradiții culturale cît și din țări în care învățămîntul este de dată mai recentă surprind și comentează unele tendințe și preocupări de importanță majoră pentru întregul învățămînt contemporan.

a) Durata învățămîntului

Optimizarea duratei școlii obligatorii face azi obiectul a numeroase studii de specialitate, limitele acesteia fiind între 5 și 10 ani. Pe plan mondial se reflectă în prezent tot mai mult tendința de mărire a duratei de școlarizare spre limita superioară. Astfel, în China, Cuba, Algeria, R.A.U. durata învățămîntului obligatoriu este de 6 ani, în Danemarca, Canada de 7 ani, în Austria, Bulgaria, Italia, U.R.S.S., Polonia de 8 ani, în Cehoslovacia, Suedia, S.U.A., R.F.G., Japonia de 9 ani, iar în Anglia, Franța, Ungaria și România învățămîntul general obligatoriu durează 10 ani. Multe controverse a stîrnit și vîrsta optimă la care este necesară începerea învățămîntului — la 6 sau la 7 ani. Pe plan mondial, școlarizarea începe, în cele mai multe țări, la vîrsta de 6 ani.

Nu vom intra în detaliile controverselor. Se pare că experiența multor țări a dovedit eficiența grăbirii cu un an a școlarizării. Rămîne ca timpul și, mai ales, propria noastră experiență să confirme și să întărească justețea acestei măsuri.

b) Diversificarea învățămîntului

Școala, prin natura ei, are unele caracteristici care solicită un sistem de organizare elastic, permanent adaptabil la evoluția științei, tehnicii, culturii. Școala noastră permite realizarea unei pregătiri suple, adecvate, dinamice a elevilor, în funcție de solicitările vieții sociale contemporane. Spre deosebire de școala cu structură organizatorică uniformizată care, indiscutabil, nivelează pregătirea elevilor, școala diversificată oferă un cadru larg de pregătire a tineretului ținînd seama nu numai de aptitudinile și interesele elevilor, ci și de capacitatea de muncă intelectuală a acestora. Pe plan mondial problema diversificării învățămîntului de cultură generală privește atît conținutul cît și structura organizatorică a acestuia și ține seama de o serie de factori zonali, demografici, geografici, economici etc.

O discuție foarte controversată se desfășoară în legătură cu raportul ce trebuie să existe între obiectele care asigură cultura generală și cele care servesc diversificarea. Pe plan mondial diversificarea se înfăptuiește fie prin introducerea unor discipline la alegere sau facultative fie prin orga-

Prof. univ. ing. MARIN RĂDOI
secretar al Comitetului municipal al P.C.R. București

(Continuare în pag. 3-a)

LICEUL DIN CRISTURU SECUIESC LA 175 DE ANI DE EXISTENȚĂ

Din cele mai vechi timpuri locuitorii Cristurului Secuiesc s-au arătat dornici de știință de carte. Ridicaseră în veacul al XVIII-lea, din nuiele și pămînt, cu muncă în clacă, o școală primară pentru fiii lor. Veneau aici să învețe nu numai copiii din Cristur și satele din împrejurimi, ci și alți copii — români, secui și sași din localitățile mai îndepărtate — căci școala și-a cucerit repede încrederea transilvănenilor. Au contribuit la faima ei destoinicia dascălilor, spiritul de înțelegere și prietenie frățească între copiii de toate naționalitățile pe care îl cultivau ei. Un asemenea dascăl destoinic a fost, de pildă, Szabo Samuel, unul dintre profesorii luminați ai epocii, absolvent al academiilor străine. Cînd, în 1793, sinodul de la Merești a hotărît să se înființeze la Cristuru Secuiesc un gimnaziu Szabo Samuel a devenit primul director al acestuia.

În primii ani gimnaziul a funcționat în vechea clădire a școlii primare. Dar aceasta, ridicată de altfel pe un teren umed de șes nu mai corespundea necesităților. Din nou au pus umărul, atunci, locuitorii, ridicînd, din piatră și cărămidă o clădire școlară nouă cu 18 săli.

Munca instructivă se desfășura în 5 clase elementare și 4 gimnaziale. Directorul preda în ultimele două clase, cele de poetică și retorică. În celelalte clase predau, sub îndrumarea lui, preceptori aleși din rîndul celor mai buni elevi ai ultimelor clase. Pe vremea aceea au învățat la gimnaziul din Cristuru Secuiesc Kriza Janos, autorul culegerii de folclor „Trandafiri sălbatici" și Berde Mozes, un eminent revoluționar democrat din Transilvania.

Spre a-i stimula pe cei mai merituoși elevi și a veni astfel în sprijinul școlii, Orban Balazs, un militant pentru ridicarea culturală a poporului, a instituit o donație de 500 de florini pentru gimnaziul din Cristuru Secuiesc, locul său de baștină, hotărînd ca dobînda de 100 de florini să se distribuie anual drept bursă celui mai bun elev din fiecare clasă, fără deosebire de naționalitate sau confesiune. Bursa urma să fie acordată după procedeul cel mai democratic: elevii înșiși trebuiau să hotărască, prin vot secret, cine s-o primească. Anuarele școlare arată că bursa Orban Balazs a fost obținută nu o dată tribuit la faima ei destoinicia dascălilor, spiritul de înțelegere și prietenie frățească între copiii de toate naționalitățile pe care îl cultivau ei. Un asemenea dascăl destoinic a fost, de pildă, Szabo Samuel, unul dintre profesorii luminați ai epocii, absolvent al academiilor străine. Cînd, în 1793, sinodul de la Merești a hotărît să se înființeze la Cristuru Secuiesc un gimnaziu Szabo Samuel a devenit primul director al acestuia

În primii ani gimnaziul a funcționat în vechea clădire a școlii primare. Dar aceasta, ridicată de altfel pe un teren umed de șes nu mai corespundea necesităților. Din nou au pus umărul, atunci, locuitorii, ridicînd, din piatră și cărămidă o clădire școlară nouă cu 18 săli

Munca instructivă se desfășura în 5 clase elementare și 4 gimnaziale. Directorul preda în ultimele două clase, cele de poetică și retorică. În celelalte clase predau, sub îndrumarea lui, preceptori aleși din rîndul celor mai buni elevi ai ultimelor clase. Pe vremea aceea au învățat la gimnaziul din Cristuru Secuiesc Kriza Janos, autorul culegerii de folclor „Trandafiri sălbatici" și Berde Mozes, un eminent revoluționar democrat din Transilvania.

Spre a-i stimula pe cei mai merituoși elevi și a veni astfel în sprijinul școlii, Orban Balazs, un militant pentru ridicarea culturală a poporului, a instituit o donație de 500 de florini pentru gimnaziul din Cristuru Secuiesc, locul său de baștină, hotărînd ca dobînda de 100 de florini să se distribuie anual drept bursă celui mai bun elev din fiecare clasă, fără deosebire de naționalitate sau confesiune. Bursa urma să fie acordată după procedeul cel mai democratic: elevii înșiși trebuiau să hotărască, prin vot secret, cine s-o primească. Anuarele școlare arată că bursa Orban Balazs a fost obținută nu o dată de elevi români, printre care se numără Octavian Giurgiu, mai tîrziu inspector școlar la Brașov, Mihail Iacob din Săcel, ulterior profesor la Universitatea din București și alții.

La donațiile și bursele oferite școlii de cei ce doreau să răspîndească larg învățătura în popor s-au adăugat sumele subscrise voluntar pentru ajutorarea elevilor de către asociațiile tutelare alcătuite din intelectuali și meșteșugari din Cristuru Secuiesc.

În 1904 școala se transformă în liceu cu 6 clase, iar în 1915 în liceu cu 8 clase. În acei ani a fost construit și edificiul actual al școlii.

Tradițiile nobile de muncă entuziastă și neobosită pe care liceul din Cristuru Secuiesc le-a făurit de-a lungul anilor, zbătîndu-se cu greutățile și lipsurile întîmpinate, sînt astăzi continuate și îmbogățite în condițiile tot mai bune pe care partidul și statul nostru le asigură învățămîntului. În anii socialismului liceul din Cristuru Secuiesc s-a dezvoltat continuu, oferind posibilități de învățătură unui număr mereu mai mare de elevi.

De la cei 18 tineri care frecventau școala la începuturile sale, astăzi, în cele două secții ale liceului — română și maghiară — învață 583 de elevi. Colectivul didactic numără 26 de profesori și învățători.

(Continuare în pag. a 2-a)

O ŞCOALĂ, UN GENERATOR DE ENERGII UMANE

Liceul nr. 10 din Timişoara. Una dintre cele mai mari şcoli ale ţării. Peste 2000 de elevi, peste 100 de profesori. Patru secţii — cu predare în limbile română, maghiară, germană, sîrbă. Clase care ajung pînă la zece şi unsprezece „paralele". Pe deasupra tuturor, cel mai distinctiv dintre însemne, o somptuoasă coroană de succese bătută cu diamantele a zeci de premii I, diplome, medalii, scrisori de mulţumire, scrisori de felicitare, aplauze etc. Victoriile cu care îşi legitimează mîndria sînt pe măsura dimensiunilor.

Sumar şi laconic, portretul acestei şcoli s-ar putea opri aici. Imaginea ei s-ar topi în memorie asemeni celei a unui mare edificiu arhitectonic care, zărit din fugă prin fereastra unui vagon de tren, ne-a impresionat pentru o clipă retina. N-am reţinut decît cîteva dimensiuni disparate, o vagă impresie de grandoare şi atît. Nu ştim încă nimic. Abia dacă trenul s-ar opri acolo, dacă am cobori şi am contempla îndeaproape sensurile intime ale acelei geometrii de beton, am reuşi să-i definim cu claritate conturul, să-i înţelegem pe deplin fizionomia şi, mai mult decît atît, să refacem în închipuire, prin supoziţii sau cu ajutorul ghidului, acele misterioase articulaţii ale actului de creaţie din care a rodit. Cu aceeaşi intenţie de a aprofunda fizionomia acestui liceu, de a surprinde detalii mai subtile, mai puţin sesizabile la prima vedere am încercat să sondăm dincolo de primele aparenţe.

Consensul solidarităţii

Independent de dimensiunile şcolii şi deasupra lor, am descifrat aici o forţă umană compactă, constituită din energii multiple, care îşi are sursa în ambiţia succesului comun, într-un anume ideal de realizare profesională suprapus, aproape pînă la identificare, sferei idealurilor de viaţă, reunite de asemenea într-un aflux comun.

Să încercăm să ilustrăm acest adevăr trecînd dincolo de zona afirmaţiilor mult prea generale, şi de aceea mult prea vagi a acestor fraze, pentru a desprinde din realitatea însăşi măsura exactă a valorii lor. Poate că, în acest scop, ne-ar sluji să prezentăm în primul rînd pe doi dintre profesorii şcolii şi pasionantul obiect al preocupărilor lor.

Cei doi profesori predau fizica. Se numesc Ştefan Bărbulescu şi Alfred Schusler. Obiectul preocupărilor : clasele speciale. Sensul şi scopul creării acestui gen de clase este cunoscut. Au fost întîmpinate de la început, din momentul creării lor, cu aplauze unanime. Se implinea un vis. Visul profesorilor de a lucra numai cu „aşi" ai disciplinei lor, visul elevilor de a studia „pe săturate" disciplina pe care o îndrăgeau. Ne aflăm aici pe domenii create anume pentru a lăsa loc larg pasiunii. Legaţi prin veriga profesiunii şi a specialităţii comune, doi profesori s-au legat, încă o dată, prin aceea a unui ţel comun, cu posibilităţi de realizare sporite prin condiţii de muncă, deosebit de prielnice, de asemenea comune. „Am putea să garantăm, să dăm în scris spunea profesorul Ştefan Bărbulescu — folosind mereu pluralul, pentru că vorbea în numele său şi al colegului său — că din elevii pe care îi avem astăzi în clasele speciale o să iasă cel puţin doi, trei savanţi şi în orice caz nişte specialişti de înaltă clasă. Avem un material uman excelent. Nu ne rămîne decît să-l cultivăm. A n-o face ar fi chiar împotriva celui mai intim dintre idealurile noastre, împotriva însăşi a raţiunii noastre de a exista ca profesori şi, dacă vreţi, ceva mai grav, un furt din avutul spiritual virtual al ţării noastre". Şi pentru a nu trăda însăşi „raţiunea de a exista ca profesori", pentru a-şi realiza „cel mai intim dintre idealuri" cei doi profesori, legaţi prin aceeaşi pasiune, mistuiţi de dorinţa de a lăsa să se desfăşoare pînă la ultima limită a posibilităţilor ei capacitatea de asimilare a elevilor, răscolesc reviste de specialitate pentru a descoperi probleme cu un înalt grad de dificultate, organizează cu sprijinul universitarilor conferinţe bilunare pe teme de mecanică relativistă sau teoria superficială, îndrumă studiile particulare ale elevilor în domeniul zborurilor cosmice, al sateliţilor artificiali sau al semiconductorilor, întreprind vizite de studiu la facultatea de specialitate sau la întreprinderile „Electromotor" şi „Electrobanat", se consultă şi caută împreună modalităţi de perfecţionare a aparaturii laboratorului, organizează mici nuclee de cercetare grupind elevii interesaţi de o problemă sau alta. Dacă elevi ca Lia Popescu, Emil Bunica, Zoltan Meza, Manfred Taut, Iosif Grün şi Delia Mihailovici sînt prieteni aproape nedespărţiţi, fiindcă pe toţi îi pasionează în egală măsură problemele de radio-tehnică, solidaritatea grupului lor şi calitatea pregătirii lor, aceasta este, în bună parte, un rezultat al influenţei pe care au exercitat-o asupra lor cei doi profesori.

Exemplul lor nu constituie deloc un caz izolat. Solidaritatea sudată din comunitatea dorinţei de a realiza maximum de calitate şi de randament profesional este, în această şcoală, un fapt obişnuit. Pentru a descifra sensul relaţiei intime care leagă între ei pe profesorii Ştefan Bărbulescu, Elena Gergely, Elena Ciristici, Ana Ianoşel, Leocadia Hîncu, toţi profesorii care predau fizica în cele patru secţii, în faţa elevilor români, maghiari, germani şi sîrbi, ar trebui să fi participat la o discuţie în care nu de mult şi-au pus problema experimentării predării programate, să fi auzit temerile şi speranţele pe care le-au exprimat în legătură cu această tentativă, să fi constatat scrupulozitatea cu care încercau să întrevadă efectul ei. În acelaşi sens, unele discuţii, aparent oarecare, privind morfismul şi izomorfismul sau clasele de echivalenţă ne-ar ajuta să înţelegem raporturile care s-au stabilit între matematicieni ca Elena Vekony, Zorina Petkov, Elena Papadopol şi Ema Schram. Deşi predau la secţii diferite, în limbi diferite, toţi aceşti profesori sînt animaţi de o dorinţă comună : aceea ca elevii lor să înveţe cît mai bine.

Colaborarea — platforma pe care se construieşte edificiul muncii didactice

În cancelaria Liceului nr. 10 se discută intens asupra problemelor profesionale. În recreaţii, grupurile se constituie imediat. Se pare că fiecare aşteaptă cu nerăbdare să reia o dezbatere întreruptă în pauza anterioară. Mai mult decît cadrul organizat al schimburilor de experienţă, al interasistenţelor şi şedinţelor comisiilor metodice, aceste discuţii libere, fără plan şi fără ordine de zi, au valoarea unui teren de dezbateri ştiinţifice. Aici se formulează şi se confruntă cele mai diferite opinii în problemele profesionale, aici, din aceste discuţii libere, se naşte nu odată soluţii cu aplicabilitate imediată pentru rezolvarea unor probleme concrete legate de o lecţie anume, ca şi a unor probleme cu valoare generală. Iar aceasta este posibil pentru că există un consens al interesului profesional şi pentru că sînt apreciate marile valori ale colaborării colegiale, forţa pe care o generează această alăturare de potenţe. A afla de la colegul tău şi a-i dărui lui ceea ce ştii tu însuţi, a-ţi confrunta părerile proprii cu părerile lui şi a extrage din această confruntare un adevăr pentru amîndoi util înseamnă a cîştiga un pas în plus pe drumul spre succes, care fiind propriul tău succes este, în acelaşi timp, succesul colectivului din care faci parte. Valabilă pentru profesorii de fizică sau pentru cei de matematici, conştiinţa însemnătăţii acestei colaborări colegiale este în egală măsură valabilă şi pentru profesorii care predau celelalte discipline şi pentru toţi profesorii şcolii la un loc. Asemeni fizicienilor şi matematicienilor, biologii, geografii, profesorii de limbă, cei de istorie etc. sînt uniţi prin dorinţa comună de a găsi în colaborare o platformă pe care să construiască edificiul unei înalte condiţii a pregătirii elevilor lor.

Cum înţeleg ei titlul de glorie

Această atmosferă de efort comun, concentrat pe o direcţie unică, care domneşte în rîndurile profesorilor, îşi are corespondent în masa elevilor, care vor să-şi facă un titlu de glorie din calitatea de elevi ai acestei şcoli. Aşa se explică relaţiile de amiciţie dintre elevi ca Ilea Rodica, Iosif Skmadl, Iosif Csikos şi Luchin Milenko, flecare dintre ei mîndrii ale secţiilor din care fac parte. Aşa se explică, pe de altă parte, dezbaterile furtunoase în care se angajează elevii diferitelor cercuri ştiinţifice. Deseori referatele prezentate în aceste cercuri sînt rodul unui efort colectiv. Pentru a elabora lucrări cum au fost, de exemplu, „Rezervaţia de păsări din Satchinez" sau „Plantele din oraşul Timişoara", elevii s-au constituit în adevărate grupuri de cercetători, distribuindu-şi între ei sarcini de cercetare, ale căror rezultate au fost reunite apoi în referate comune. Dacă una dintre aceste lucrări, ca de pildă sintetica „Istorie a microbiologiei" prezentată în cercul de botanică condus de prof. Herta Krall, s-a bucurat de un deosebit succes, acest succes s-a împărţit în egală măsură între elevii Luianova Vidosava, Veronica Nemeth, Petru Răceală, Erno Beder şi Cristina Pffiffaf, care au colaborat la elaborarea ei mînaţi de aceeaşi dorinţă de a realiza un lucru de bună calitate. Dar cercetările efectuate de membrii cercurilor ştiinţifice de istorie şi de geografie, în colaborare cu cel de turism ! Încă şi acum, elevii şcolii nu încetează să admire minunatele imagini pe care le-a înregistrat pe peliculă echipa de „cineaşti" amatori constituită din elevii Erich Pfaff, Viorel Tămaş, Mihail Simona, Oscar Schil şi Hans Dietrich în timpul excursiei cu tema „Pe urmele lui Avram Iancu". Spiritul de echipă, dorinţa de a realiza o peliculă valoroasă care i-a animat pe membrii acestui grup şi-a găsit răsplata în admiraţia sinceră a colegilor lor. Rodul unei colaborări similare l-a constituit şi frumoasa expoziţie de pictură deschisă nu de mult în holul liceului şi în care, prin tablourile expuse, se întîlneau alături tinerii Radiţa Radoicovici, Ion Someşan, Iohan Neuman sau Felicia Gherman. Şi încă n-am spus nimic despre valoarea ansamblurilor artistice, despre minunatele cîntece populare româneşti, maghiare, germane sau sîrbeşti pe care le interpretează taraful şcolii, despre echipele de dansuri populare, cu un bogat repertoriu multinaţional, despre orchestra de muzică de jazz, despre echipa de recitatori sau cea de teatru. Ca să nu mai vorbim despre echipele sportive, ale căror rezultate sînt de-a dreptul impresionante.

Raţiune intimă de o nobilă esenţă

Mai mult decît ambiţia de a realiza un referat care să se bucure de aprecieri unanime, de a picta un tablou care să stîrnească admiraţia privitorilor sau de a repurta un succes sportiv, această acumulare de energie activă ascunde în ea o raţiune intimă de o nobilă esenţă care se concretizează într-o generoasă şi tinerească pornire de dăruire, într-o imperioasă necesitate de a-şi dedica existenţa unui ţel social major. Iar acest ţel îşi defineşte conturul, la o cercetare atentă, în dorinţa acestor tineri de a se face de folos ţării într-un răspuns oarecare la o lecţie, într-un fragment dintr-o lucrare scrisă, într-un tablou, într-o imagine filmată, într-o compoziţie literară, pretutindeni răzbat cîteva cuvinte, un gînd, un sentiment în care se reflectă forţa conştiinţei patriotice a elevilor, măsura în care noţiunea de patrie are în sufletul lor nu numai un puternic ecou afectiv, dar funcţionează ca o forţă generatoare de energie. Am răsfoit între altele, în cancelaria direcţiei, macheta revistei şcolare „Muguri" pe care o pregătesc în aceste zile elevii liceului, şi în toate poeziile viitorului prim număr — fie că era vorba de „Ţară Pămînt", fie de „Pesna o Tamişu", de „Mein Land" sau „Az'embereség nevében" — am simţit vibrînd acelaşi puternic simţămînt al dragostei de patrie.

Coroana succeselor

Avîndu-şi izvorul în această forţă, energiile concentrate ale profesorilor şi elevilor liceului îşi concretizează rezultatul imediat într-un bogat palmares de succes. O rapidă foiletare a „cărţii de onoare" a şcolii ne prezintă un tablou impresionant. Să vorbim mai întîi despre profesori. Vom întîlni acolo numele unor „emeriţi" ca Duşan Sablici, Elvira Bitea sau Valeria Ferencz, ale unor cadre distinse cu Ordinul Muncii, ca Oscar Iager, ale unor fruntaşi ca Lidia Tomoroaga, ca şi o nesfîrşită listă de posesori ai gradului I şi ai gradului II obţinut, aproape ca regulă generală, cu media zece. Afli din această carte de onoare şi despre o altă regulă generală : aceea că în fiecare an absolvenţii liceului obţin cel puţin unul sau două din locurile I la facultăţile la care dau examen de admitere. Să privim ultimii ani : Adrian Novac, locul I la Facultatea de chimie industrială a Institutului politehnic din Timişoara ; Pia Brînzaru, locul I la Facultatea de filologie a Universităţii din Timişoara, Gunther Planzer, locul I (fără concurs de admitere) la Facultatea de electronică a Institutului politehnic din Bucureşti. Şi lista ar putea continua. Aproape că nu există concurs şcolar de literatură, de matematică, de fizică şi chimie la care liceul să nu-şi trimită delegaţii pînă în faza finală Şi nu puţini se întorc de acolo deţinînd unele dintre primele locuri. Nu există nici concursuri cultural artistice la care elevii şcolii să nu fie reprezentaţi pînă în faza finală, unde nu odată au obţinut premiul special al juriului şi în orice caz unul sau două premii I. E suficient doar să menţionăm, fără să mai amintim toate trofeele care fac mîndria şcolii, că în componenţa loturilor naţionale de volei sau de handbal figurează aproape de regulă cîţiva dintre foştii elevi ai acestui liceu.

Aici nu este vorba doar de succesul efemer dintr-o competiţie sau alta, ci de ceva mai profund : de exigenţele formative ale colectivului pedagogic. Printr-o deplină unitate de vederi, printr-un consens general al acţiunilor, acest colectiv reuşeşte să educe tineri care, obţinînd atari succese ca şcolari, oferă un certificat de garanţie pentru viitoarea lor participare la viaţa socială.

OCT. BUZESCU

CENTENARUL LICEULUI „DIMITRIE CANTEMIR"

La şirul de glorioase aniversări sărbătorite recent de cîteva vechi şi prestigioase licee din ţară se adaugă şi secularul liceu bucureştean care poartă pe frontispiciul său numele unuia dintre cele mai luminoase personalităţi ale istoriei poporului nostru, Dimitrie Cantemir.

Cinstirea celor 100 de ani de existenţă, de muncă şi izbînzi ai liceului a prilejuit colectivului didactic, elevilor, precum şi celor care au predat sau au învăţat aici în trecut sentimente de profund patriotism, de vibrantă emoţie şi mîndrie. Începute printr-o sesiune la care au fost prezentate numeroase referate închinate vieţii şi operei lui Dimitrie Cantemir, manifestările prilejuite de sărbătoarea centenarului au continuat duminică trecută printr-o entuziastă festivitate. Au venit să aducă omagiu liceului foşti dascăli şi elevi ai săi, profesori şi elevi de astăzi, personalităţi ale vieţii culturale şi ştiinţifice, numeroşi invitaţi. La adunare au participat Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal Bucureşti al P.C.R., primarul general al Capitalei, acad. Ştefan Bălan, ministrul învăţămîntului, Traian Pop, adjunct al ministrului învăţămîntului, Traian Demian, adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R. Deschizînd adunarea, tovarăşa Lina Ciobanu, prim secretar al comitetului de partid preşedinta Comitetului executiv al Consiliului popular al sectorului 2, a subliniat rezultatele frumoase pe care le-a obţinut acest liceu cu atît de bogate tradiţii. A luat apoi cuvîntul prof. Ileana Teodorescu, directoarea liceului, care a evocat bogata activitate a acestuia, pe dascălii lui, precum şi şirul larg de oameni de ştiinţă, cultură şi artă care au învăţat pe băncile sale. Un omagiu cald, emoţionant au adus liceului în care au învăţat sau au predat prof. univ. dr. docent Vintilă Mihăilescu şi prof. univ. emerit Constantin Ionescu Bujor. Felicitînd cadrele didactice şi elevii pentru munca lor merituoasă, acad. Ştefan Bălan le-a urat să păstreze şi în viitor renumele şi tradiţia liceului, îmbogăţindu-le cu noi şi noi realizări. Saluturi şi omagii au fost aduse liceului centenar de cîteva licee din Capitală şi din ţară. Pentru activitatea sa rodnică, organizaţiei U.T.C. din şcoală i-a fost înmînată de către Dumitru Gheorghişan, membru al Biroului C.C. al U.T.C., prim-secretar al Comitetului municipal Bucureşti al U.T.C., diploma de onoare a C.C. al U.T.C.

Cu puternice aplauze participanţii la festivitate au ascultat apoi mesajul adresat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu colectivului didactic, elevilor, organizaţiei de partid şi organizaţiei U.T.C. de la liceul „Dimitrie Cantemir".

În încheierea adunării s-a dat citire textului unei telegrame adresate Comitetului Central al P.C.R., tovarăşului Nicolae Ceauşescu personal.

„Grija permanentă pe care o acordaţi instruirii şi educării tinerelor generaţii, dezvoltării continue a învăţămîntului nostru — se spune în telegramă — constituie pentru noi garanţia ridicării nivelului general de cultură al poporului corespunzător cerinţelor epocii contemporane, cerinţelor obiective generate de desăvîrşirea construcţiei socialiste în patria noastră.

Directivele Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român din aprilie 1968 şi Legea învăţămîntului deschid măreţe şi luminoase perspective de înflorire a şcolii noastre socialiste. Pentru înfăptuirea acestui grandios program, noi, corpul didactic, ne angajăm să muncim cu tot mai multă hotărîre, să sporim eforturile noastre pentru a putea transmite tineretului şcolar tot ceea ce a creat mai de preţ gîndirea umană, pentru a cultiva în conştiinţa acestuia dragostea faţă de muncă, pasiunea ştiinţifică şi culturală, preţuirea tradiţiilor progresiste ale poporului nostru, devotamentul nemărginit faţă de cauza partidului şi a poporului nostru socialist.

Vă mulţumim din inimă pentru înalta apreciere ce ne-aţi arătat cu această ocazie şi ne manifestăm întreaga noastră adeziune faţă de politica înţeleaptă a partidului".

A urmat apoi un program artistic de înaltă ţinută, care a evocat momente ale existenţei de un secol al liceului.

Încheiate cu vizitarea liceului şi dezvelirea unei plăci comemorative, manifestările prilejuite de sărbătorirea liceului vor rămîne ca un eveniment de seamă al existenţei sale.

LICEUL DIN CRISTURU SECUIESC LA 175 DE ANI DE EXISTENŢĂ

(Urmare din pag. 1)

În ultimii ani au fost cheltuite sume importante pentru înzestrarea liceului. Acesta dispune de laboratoare moderne, cabinete metodice, o bibliotecă. Au fost lărgite şi reamenajate cantina şi internatul şcolii, s-au făcut instalaţii noi, s-au amenajat un frumos parc, o seră, terenuri de handbal, volei, baschet. Liceul are cercuri cu o rodnică activitate şi numeroase formaţii artistice. Continuînd o veche tradiţie, şcoala desfăşoară o bogată activitate de propagandă pedagogică în rîndul părinţilor, atrăgîndu-i şi mobilizîndu-i la toate acţiunile menite să contribuie la educarea elevilor, la întărirea disciplinei. Cu sprijinul profesorilor, organizaţia U.T.C. din şcoală desfăşoară o bogată şi instructivă activitate cultural-artistică.

În aceste condiţii, munca şcolii este tot mai rodnică. An de an, de pe băncile ei pleacă promoţii de elevi bine pregătiţi, care devin specialişti în diverse domenii ale ştiinţei şi tehnicii, profesori, medici sau agronomi.

La 175 de ani de existenţă, liceul din Cristuru Secuiesc este mîndru de bilanţul muncii sale. Da la înfiinţare şi pînă astăzi el a constituit şi constituie, pe acele locuri unde trăiesc şi muncesc înfrăţiţi români, maghiari şi secui, un valoros lăcaş de cultură.

secven ţe

Comemorarea lui Gheorghe Şincai la Blaj

Liceul pedagogic din Blaj, care poartă numele lui Gheorghe Şincai, a comemorat recent 152 de ani de la moartea marelui cărturar. Solemnitatea s-a desfăşurat la Casa de cultură, în prezenţa cadrelor didactice, a elevilor liceului şi a unui numeros public.

În cuvîntul său de deschidere, tov. Ion Bobiţan, directorul liceului, a subliniat importanţa acestei comemorări. Discursul rostit apoi de profesorul Nicolae Albu, bazîndu-se pe un bogat material arhivistic inedit, l-a prezentat pe Gh. Şincai ca organizator şi îndrumător al învăţămîntului românesc din Transilvania.

Festivitatea s-a încheiat cu un program alcătuit din recitări şi coruri executate de elevii liceului pedagogic „Gheorghe Şincai".

VIORICA CHIRILĂ

„De două ori şapte întrebări"

De curînd, în sala căminului cultural din Grăniceri, judeţul Arad, s-a desfăşurat un concurs şcolar intitulat „De două ori şapte întrebări", avînd ca temă „Imagini dragi din ţara mea". În faţa a peste 250 de elevi, părinţi şi cadre didactice a fost reluată, de data aceasta pe scenă, excursia şcolară efectuată de elevi în vacanţa de vară în nordul Moldovei, la Iaşi, Humuleşti, Bicaz, Tg. Mureş, Alba Iulia, Hunedoara, Deva, Arad. Concurenţii care cunoscuseră pe viu toate „subiectele", s-au oprit, răspunzînd la întrebările puse în cadrul concursului, asupra locurilor pitoreşti, asupra monumentelor de artă, asupra grandioaselor construcţii realizate de oamenii muncii de la oraşe şi sate sub conducerea partidului nostru, prezentînd un itinerar turistic de aproape 2 000 kilometri. La sfîrşitul concursului, conducerea şcolii a felicitat pe concurenţi oferind cîştigătorilor premii în cărţi.

Prof. PETRU BOTAŞIU

Cursuri de iniţiere sportivă

Şcoala Sportivă nr. 2 din Bucureşti a iniţiat, încă din anul trecut, cursuri de iniţiere sportivă menite să cultive în rîndurile tineretului şcolar interesul pentru practicarea gimnasticii artistice, a înotului, patinajului, schiului, exerciţiilor de judo. Cursurile de iniţiere sportivă se desfăşoară permanent, sub formă de cicluri lunare, cîte două ore pe săptămînă, începînd cu ziua de 1 a fiecărei luni. Cursanţii beneficiază de condiţii optime de practicare a sporturilor, de instructori de specialitate şi utilaj sportiv adecvat.

Înscrierile se fac zilnic la secretariatul şcolii, din Bd. Dimitrov nr 128 (telefon 35.25.08).

Cicluri de expuneri şi demonsraţii practice

Inspectoratul şcolar al municipiului Bucureşti, în colaborare cu Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa", a organizat un ciclu de expuneri şi demonstraţii practice pentru profesorii de biologie şi laboranţii din şcolile bucureştene. Încadrîndu-se în unele acţiuni mai ample destinate perfecţionării corpului didactic, ciclul de expuneri şi demonstraţii practice are menirea de a organiza mai judicios lucrările de laborator şi de a îmbogăţi zestrea laboratoarelor şcolare. Din două în două săptămîni profesorii şi laboranţii vor avea prilejul să execute — sub conducerea directorului adjunct al muzeului, Aurel Papadopol şi a unor muzeografi — lucrări practice privind colectarea şi pregătirea materialului didactic paleontologic, botanic, zoologic şi anatomic. De asemenea, se va acorda o atenţie deosebită metodelor şi procedeelor de întreţinere a colecţiilor biologice din laboratoarele şcolare.

Decada filmului documentar

Preocupîndu-se de întregirea cunoştinţelor dobîndite de pionieri şi şcolari în domeniul literaturii, folclorului, istoriei şi geografiei, de dezvoltarea sentimentului lor de mîndrie patriotică, de dezvoltarea gustului lor pentru frumos, Consiliul municipal al Organizaţiei pionierilor din Piteşti a organizat recent, împreună cu Inspectoratul şcolar judeţean Argeş, „Decada filmului documentar". Cu acest prilej au fost prezentate elevilor filme ca : „Înflorim şi noi cu ţara", „Ziua pionierilor", „Anul revoluţionar 1848", „Mărăşeşti 1917—1967", „450 de ani de la tîrnosirea bisericii Argeş", „Poem poetului (Eminescu)", „Pupăza din tei", „George Coşbuc, cîntăreţul pămîntului românesc", „Cîntecul amintirii (Sadoveanu)", „Muzeul satului", „Călătorie în paradisul păsărilor".

A fost iniţiat totodată un concurs pentru cea mai bună recenzie a documentarului vizionat, cu premii în obiecte şi cărţi.

Prof. LIVIA CREASTĂ

Noi discuri din seria „Educaţia muzicală"

Continuînd seria de discuri destinată educaţiei muzicale a elevilor, începută de anul trecut, Editura didactică şi pedagogică, în colaborare cu Casa de discuri „Electrecord", a imprimat noi discuri. De curînd, ele au fost puse la dispoziţia discotecilor din şcoli.

Discul pentru elevii claselor a IV-a cuprinde piesele „Repetiţie de concert" de Mozart, „Moment muzical" de Schubert, „Vals" de Brahms, „Scene pentru copii" de Schumann, „Trandafir frumos" de Gh. Cucu, „Miniaturi pentru pian" de Sabin Drăgoi, „Suită de pe Mureş" de George Vancu ş.a. De asemenea, discul cuprinde un fragment din opera „Motanul încălţat" de Cornel Trăilescu.

Pentru educaţia muzicală a elevilor din clasa a VI-a au fost selecţionate o serie de cîntece populare reprezentative — Sîrba, Hora. Învîrtita, Călugul olteneso — precum şi piese muzicale de inspiraţie folclorică, cum ar fi „Rapsodia II-a" de George Enescu, „Balada" de Ciprian Porumbescu, „Cîntec de nuntă" de Max Eisikovitz, „Doina olteneacă" de Paul Constantinescu.

Cîteva madrigaluri, interpretate în diferite limbi, sînt imprimate pe discul dedicat educaţiei muzicale a elevilor din clasa a VII-a, care cuprinde piese reprezentative din Haydn, Mendelssohn-Bartholdy, Weber, Bach, Händel, Beethoven.

Pentru educaţia muzicală a elevilor din clasa a VIII-a a apărut deocamdată un prim disc cu piese de largă popularitate, cum ar fi „Fuga" de J. S. Bach, „Concert pentru vioară şi orchestră în re major" (partea I) şi „Simfonia a V-a în do major" (partea I) de Beethoven sau „Simfonia I-a în mi bemol major" (partea I) de George Enescu.

Cuprinzînd operele muzicale prevăzute în programele şcolare, discurile sînt de un real folos profesorilor de muzică, reprezentînd un valoros şi indispensabil material didactic.

Bibliografii pentru personalul didactic

Biblioteca municipală din Iaşi a pus la dispoziţia personalului didactic din şcolile judeţului o serie de bibliografii menite să le facă cunoscute lucrări de literatură pedagogică şi de specialitate pe diferite teme.

Se numără, printre acestea, lucrările de bibliografie pedagogică, apărute sub redacţia prof. dr. Stanciu Stoian, „Buletin de documentare pedagogică" editat de Institutul de ştiinţe pedagogice, „Dezvoltarea ştiinţei şi a învăţămîntului în judeţul Iaşi, 1944—1968", „Învăţămîntul în presa pedagogică şi de partid" (indice bibliografic selectiv) etc., precum şi o listă bibliografică privind cărţile străine intrate în bibliotecile din România (seria „ştiinţă şi cultură").

secven ţe

OPINII

Acad. EUGEN A. PORA despre:

STUDIUL BIOLOGIEI ÎN ŞCOALA GENERALĂ ŞI ÎN LICEU

Nu aş vrea ca aceste rînduri să fie interpretate **„pro domo sua"**. Bazat pe o experienţă didactică de peste 35 de ani, cunoscînd continuu gradul de pregătire cu care vin absolvenţii şcolilor medii la examenul de intrare în facultatea de biologie şi constatînd an de an înţelegerea pe care studenţii o au faţă de problemele biologice, consider că pot fi suficient de imparţial în problema învăţămîntului biologic pentru ca cele ce voi spune să fie privite cu obiectivitate.

Aş vrea să încep cu cîteva precizări sau coordonate, în funcţie de care consider că trebuie organizat învăţămîntul biologic.

Ce este biologia? Definitoriu, sub acest nume s-ar putea înţelege acea ramură a cunoaşterii care se ocupă cu viaţa sub orice fel de manifestare a ei : filogenia şi ontogenia, morfologia, fiziologia, psihologia, agricultura, zootehnia, medicina umană şi veterinară etc. Nu e cazul să intru în adîncirea acestei probleme. Toată lumea ştie cu ce se ocupă biologia, chiar dacă e mai greu de a defini precis acest lucru.

Care este poziţia biologiei în ansamblul cunoştinţelor actuale? Dacă în secolul trecut în centrul biologiei se găseau disciplinele descriptive (morfologia, anatomia etc.), astăzi în centrul biologiei stau disciplinele explicative (fiziologia, ecologia, genetica etc.). Această trecere de obiectiv de la morfologic la fiziologic, de la descriptiv la explicativ, se datoreşte uriaşei dezvoltări a mijloacelor de investigaţie, care au permis ca în mai puţin de un secol să se schimbe însuşi conceptul biologiei.

Ce quantum de probleme deţine biologia în viaţa noastră de toate zilele? Cred că se poate spune cu drept cuvînt că cele mai multe probleme pe care şi le pune orice om sînt cele de biologie : alimentaţia, îmbrăcămintea, construirea de adăposturi, gîndirea, sănătatea şi boala, deplasarea în spaţiu, durata vieţii, căsătoria, copiii, bătrîneţea etc. etc. Majoritatea problemelor omului sînt legate de viaţa sa proprie şi acestea înseamnă biologie.

Ce raport există între biologie şi celelalte ştiinţe ale naturii : fizica şi chimia? Atît amiba, cît şi un cristal de ClNa sau o bucată de piatră sînt obiecte din natură. Totuşi, între acestea nu se pot face comparaţii decît pe planul atomic, toate fiind alcătuite din atomi, a căror structură este foarte asemănătoare. Asocierea atomilor în molecule şi forma acestor molecule, iar prin aceasta proprietăţile lor, sînt cu totul diferite în materia vie şi în cea nevie. În cristal sau în piatră moleculele sînt mici, fiind alcătuite din 2 sau în unele cazuri rare din 8 atomi diferiţi. În amibă există molecule proteice, alcătuite din sute sau mii de atomi diferiţi — macromolecule. Greutatea moleculară a cristalului de ClNa este de 58, aceea a hemoglobinei de melc este de 4.000.000. Structura atomilor şi a moleculelor nevii este incomparabil mai simplă. Din cauza aceasta fizica şi chimia, care se ocupă cu proprietăţile lor, folosind instrumentul matematic au ajuns să cunoască în detalii alcătuirea lor şi legile care le guvernează. Folosirea energiei nucleare, cu toate că pare un lucru extraordinar — şi este, atunci cînd e bine folosită — se datoreşte tocmai posibilităţii omului de a pătrunde în cele mai adînci fenomene ale structurii atomului, obiectul de cercetare al fizicii nucleare.

Materia vie are o structură extrem de complicată. Ea nu poate fi exprimată în totalitatea substanţelor care o compun, din cauză că nici pe acestea nu le cunoaştem încă suficient. Mai ales cînd e vorba de substanţe organice vii, alcătuirea acestora, şi în consecinţă şi proprietăţile lor rămîn încă o mare necunoscută pentru om.

În zilele noastre a început să fie utilizat şi în biologie instrumentul matematic şi graţie acestuia s-a putut deja pătrunde în biologia moleculară, domeniul modern, de explicaţie bazală a tuturor fenomenelor de viaţă. Dar cît de departe sîntem încă de cunoaşterea legilor care guvernează materia vie !

Ca urmare a acestor fapte materia nevie este bine cunoscută, din cauză că este simplă ca alcătuire, pe cînd materia vie, fiind extrem de complexă, este foarte puţin cunoscută. Eforturile omului ar trebui să se concentreze deci în spre cunoaşterea acesteia, pentru a nu se ajunge la un decalaj şi la o prăpastie periculoasă pentru însăşi concepţia de viaţă a omului. În acest scop general trebuie să se asigure şi pregătirea biologică a tuturor oamenilor prin studiile lor în şcoala generală şi în liceu.

Faţă de toate acestea care este situaţia şi concepţia de învăţămînt biologic în şcolile noastre generale şi în licee?

Se predau ciclic : zoologia şi botanica, apoi o dată anatomia şi fiziologia omului, igiena şi ştiinţa evoluţiei, sub numele de biologie generală ; igiena şi biologia generală cîte un semestru, restul cîte un an. Numărul orelor de predare este la limita inferioară.

Dacă se analizează programa analitică a acestor materii se constată că tot materialul de zoologie şi de botanică este pur descriptiv ; elevul face cunoştinţă cu exteriorul organismelor, cu anatomia lor structurală, cu culoarea externă etc. dar prea puţin poate înţelege viaţa lor. Anatomia şi fiziologia se rezumă mai ales la descrierea corpului, a oaselor, a muşchilor, a organelor. Explicarea funcţiunii este rezumativă şi incompletă. Atunci cînd s-a încercat o mai largă prezentare explicativă a fenomenelor de viaţă, s-a întîmpinat o foarte mare rezistenţă nu numai din partea ministerului, dar chiar din partea profesorilor. Biologia generală încearcă să plaseze organismul în mediu şi să coreleze viaţa acestuia cu factorii de mediu, dar elevul nu cunoaşte nimic din acţiunea acestora şi deci nu poate pătrunde esenţa relaţiilor dintre organism şi mediu. Se expune teoria evoluţiei aproape numai pe bază de fenomene morfologice, căci achiziţiile noi ale biologiei moleculare, care pot explica multe din fenomenele de viaţă (înrudirea dintre specii pe bază de fenomene imunobiologice, cauzele opririi unei evoluţii, acţiunea acizilor nucleici, biosinteza proteinică la nivel de mitocondrii etc.), nu sînt cunoscute de elevi, sub motiv că nu sînt accesibile.

Ceea ce se predă este necesar, dar nu suficient. Biologia studiată în şcolile generale şi în licee nu răspunde nevoilor omului actual, care în multe profesiuni nu se va mai întîlni niciodată cu problemele ei. Acest om nu va înţelege clar de ce viaţa este parte integrantă a materiei universale, de ce omul gîndeşte sau de ce se îmbolnăveşte ; el nu va înţelege nici felul de a fi al vecinului său de lucru sau devierile comportamentale ale unora din tovarăşii săi ; el nu îşi dă seama de ce se îngraşă la o anumită vîrstă, de ce tineretul i-o ia înainte ; el nu va şti ce anume trebuie să mănînce şi cum, ce să bea etc. etc.

Dar mai grav e faptul că el nu va dispune de suficiente elemente ca să înţeleagă viaţa în întreaga ei complexitate. Şi aceasta numai din cauza unui învăţămînt care nu poate da elementele necesare pentru ca omul să-şi poată explica lucrurile din jurul său, fenomenele vieţii sale şi să înţeleagă profund natura lor materială. Acest adevăr trebuie înţeles pe bază de justificări faptice !

Nu sînt în măsură să dau soluţii acestei situaţii. Îmi permit totuşi a face cîteva sugestii şi a pune în discuţie unele situaţii.

Consider că raportul între diferitele discipline ce se predau azi în şcoala generală şi în liceu nu este cel care trebuie. Învăţămîntul nostru mai păstrează în bună parte structura învăţămîntului lui Spiru Haret, adică acela al secolului trecut. Cei care au fost chemaţi să vegheze la evoluţia acestei structuri pînă în zilele noastre nu au avut suficient spirit de echitate pentru a menţine raportul între discipline în conformitate cu evoluţia ştiinţei în general. Desigur că nu este uşor să fii imparţial, dar nici nu este permis să fii parţial. În învăţămînt greşelile se plătesc peste decenii şi de pe urma lor poate suferi o ţară întreagă. Una din aceste greşeli consider că este repartiţia neactuală dintre disciplinele ce se predau în liceu (de altfel această greşală persistă şi în învăţămîntul superior).

Ar fi cazul ca această repartiţie să fie revizuită cît mai urgent. Să ne gîndim că majoritatea absolvenţilor de liceu nu se mai întîlnesc în viaţa lor cu noţiuni de biologie, de igienă, de psihologie. Ei vor deveni buni specialişti în tehnică, în chimie, în pedagogie etc. dar nu vor şti prea multe despre virusuri, despre bacterii şi imunologie, despre unitatea funcţională a organismului bazată pe echilibre dinamice dintre forţe antagoniste, despre influenţa factorilor de mediu asupra vieţii, despre vitamine, hormoni, despre ontogeneză sau filogeneză, despre legile evoluţiei ortogenetice etc. Şi aceasta nu fiindcă aceste probleme nu i-ar interesa în viaţă, ci fiindcă învăţămîntul general şi liceul i-au scos în viaţă deficitari în astfel de cunoştinţe. Nu vor mai şti nici funcţiile matematice, integralele, formula volumului de con trunchiat sau ecuaţiile diferenţiale, cu toate că pentru asimilarea acestora în liceu au cheltuit un timp mult mai îndelungat decît pentru cunoştinţele biologice. Dar această din urmă lipsă nu e aşa de gravă, deoarece în viaţă majoritatea absolută a absolvenţilor de liceu nu mai au nevoie de aceste noţiuni matematice. În schimb problemele legate de viaţă (amintite la începutul acestor rînduri) rămîn în permanenţă actuale şi toată viaţa noastră căutăm să le înţelegem şi să le rezolvăm.

De ce atunci nu s-ar găsi o repartiţie a materiilor de liceu după ponderea pe care acestea o au în viaţa noastră a tuturor ?

Studenţii facultăţilor de biologie — care sînt totuşi cei ce ştiu cel mai mult din acest domeniu — sînt extrem de puţin pregătiţi faţă de problemele vieţii. Nu e cazul să reproduc din răspunsurile pe care le colectăm la fiecare examen de admitere. În general „perlele" sînt bine cunoscute şi apar din ce în ce altele noi. Şi acesta este un semn al unei carenţe în pregătirea biologică a absolvenţilor de licee.

Ce înseamnă toate acestea ?

În primul rînd că repartiţia ponderală a materiilor de liceu nu concordă cu nevoile vremurilor în care trăim.

În al doilea rînd, că materialul ce se predă în orele afectate biologiei nu este corespunzător cu spiritul biologiei actuale. În loc să creştem oameni care să înţeleagă biologia, creştem generaţii care o consideră de neînţeles şi nu dispun astfel de fapte esenţiale în înţelegerea profund materialistă a lumii.

În al treilea rînd, că educaţia actuală din învăţămîntul mediu ar putea aduce în viitorii zeci de ani o pătură intelectuală avînd o cultură bazată aproape exclusiv pe tehnică, fizică şi chimie.

Fişa psiho-pedagogică

Cunoaşterea individualităţii elevilor este o cerinţă imperioasă pentru conducerile de şcoli, pentru diriginţi, ca şi pentru fiecare educator. Căci, se ştie, nici un meşter nu poate lucra fără să cunoască bine însuşirile materialului cu care lucrează.

Ni s-a recomandat să utilizăm, în scopul mai bunei cunoaşteri a elevilor, fişele psiho-pedagogice. Aceste fişe pot veni într-adevăr în sprijinul educatorilor, însă eficacitatea lor depinde de felul cum se va aduna materialul concret, de modul de prelucrare a acestui material, de competenţa celor chemaţi să extragă concluziile. Or, am constatat că unii învăţători şi profesori trec cu vederea peste asemenea aspecte, considerînd că totul se reduce la completarea mai mult sau mai puţin mecanică, birocratică, a unor rubrici oarecare. Avînd la dispoziţie un „model", ei îl copiază pur şi simplu.

După părerea mea, cei chemaţi să facă portretul psiho-fizic al elevului trebuie să posede cunoştinţe de psihologia copilului, de psihologie pedagogică, să cunoască metodele de cercetare şi studiere a individualităţii şi să ştie cum se aplică practic aceste metode la cazurile din clasa respectivă. Numai că, din păcate, în şcolile şi institutele pedagogice şi în facultăţi, pînă în ultimii ani nu s-a dat importanţa cuvenită studiului psihologiei.

În aceste condiţii mi-aş permite să propun ca Institutul de ştiinţe pedagogice să elaboreze un material orientativ amănunţit privind modul de completare a fişei psiho-pedagogice. Ar fi bine ca şi în cadrul comisiilor metodice ale diriginţilor să se dezbată teme axate pe această problemă, stăruindu-se îndeosebi asupra adunării materialului informativ, asupra interpretării lui şi asupra modalităţii practice de completare a fişei psiho-pedagogice.

Mi se pare, de asemenea, foarte necesar ca în liceele şi institutele pedagogice şi în universităţi să se dea viitoarelor cadre didactice cunoştinţe suficiente pentru a putea face faţă acestei importante sarcini.

Inv. PETRU COSTIN
Cetăţele, jud. Maramureş

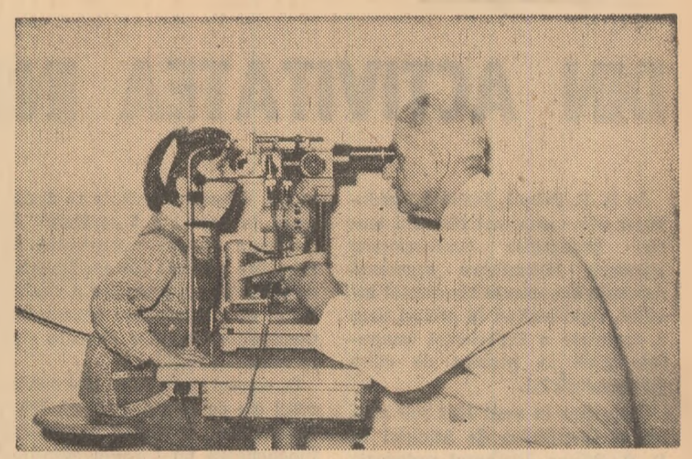

În activitatea Şcolii de ambliopi din Capitală metodele învăţămîntului special se îmbină strîns cu utilizarea tehnicilor perfecţionate de recuperare şi antrenare a acuităţii vizuale.

Soluţii în dezvoltarea învăţămîntului special

Realitatea arată că, în condiţiile materiale şi cultural-spirituale tot mai bune de care dispunem astăzi, o serie de deficienţe fizice dispar sau staţionează. De exemplu, deficienţe ca orbirea şi surditatea sînt, în genere, în scădere. Altele, ca ambliopia (vederea slabă), hipoacuzia (auzul slab), invaliditatea motorie, debilitatea mintală şi tulburările de vorbire prezintă frecvenţe diferite. O analiză atentă a acestui fenomen în societatea noastră arată că, în condiţiile unei civilizaţii tehnice ce evoluează tot mai rapid, traumatismele, suprasolicitările sistemului nervos, accidentele datorate îndeosebi dezvoltării automobilismului, intoxicaţiile medicamentoase, contaminările virotice posibile pe mari întinderi geografice etc. pot acţiona mai intens mai ales în perioada copilăriei. De aceea, dezvoltarea şi modernizarea în continuare a învăţămîntului special rămîne ca o sarcină de mare răspundere educativă, ştiinţifică şi umanitară. Pe de o parte este necesar să fie îmbunătăţită munca pedagogică, folosindu-se metode şi procedee eficiente adaptate naturii deficienţei şi vîrstei deficientului, iar pe de altă parte se cere utilizarea adecvată a aparaturii şi tehnicii moderne cu funcţii compensatorii.

O problemă de maximă importanţă pentru învăţămîntul special este următoarea : cînd trebuie să înceapă procesul de educare a deficienţilor şi de utilizare a aparatelor compensatorii ? După părerea noastră, acest proces trebuie să înceapă, în toate cazurile de deficienţe, la vîrsta de 2—3—5 ani, cînd se constituie limbajul, se elaborează schemele motorii ale principalelor funcţii psihofizice, se dezvoltă sistemele asociative-intelectuale. Un copil care pierde auzul la această vîrstă fără a putea beneficia de educaţie şi de un aparat de amplificare va pierde inevitabil şi vorbirea, devenind mut, ceea ce va avea desigur consecinţe şi asupra dezvoltării sale intelectuale. În oligofrenie, experienţa comparativă ne arată că rezultatele obţinute la copiii a căror educaţie începe la 3—4 ani, sînt mult mai bune decît cele obţinute de copiii la care acest proces începe abia la 7—8 ani.

De aici decurge o cerinţă deosebit de importantă : înfiinţarea unor grădiniţe speciale şi a unor cămine pentru copiii cu deficienţe senzoriale şi intelectuale. Desigur, se impun studii sistematice privind detaliile unei arhitectonici speciale a acestor grădiniţe, adaptate la natura fiecărei deficienţe şi în concordanţă cu principiile ştiinţifice ale educării şi recuperării copiilor deficienţi. Este bine ca aceste instituţii să fie amplasate în centre mai puţin aglomerate, cu parcuri şi terenuri pentru recreaţii şi muncă, întrucît munca fizică raţională în aer liber (ergoterapia), îmbinată echilibrat cu activităţile intelectuale are un rol foarte însemnat în compensarea şi recuperarea optimă a copiilor, îndeosebi a celor cu deficienţe motorii şi deficienţe intelectuale, cu logonevroze sau ambliopie.

Aspecte noi capătă în prezent şi problema aparaturii compensatorii, întrucît tehnica modernă dă speranţe în toate cazurile de deficienţe. Pentru deficienţii de auz şi vorbire trebuie extinsă de timpuriu folosirea pe baze riguros ştiinţifice (diagnostic, audiograma) a protezelor individuale auditive cu funcţii de amplificare, adaptate formei şi caracterului deficienţei auzului. Este indicată de asemenea extinderea claselor-cabinet cu amplificarea individuală la pupitru, ca şi a amplificărilor pe colective (clase) omogene ca formă de surditate. Pentru deficienţii motorii se pot folosi proteze moderne, îndeosebi electronice, acţionate de biocurenţi, care prezintă perspective interesante şi promiţătoare. Pentru deficienţii de vedere se confecţionează acum, pe lîngă aparatele pentru corectarea vederii la ambliopi, aparate fotoelectrice atît pentru educarea senzorială compensatorie, cît şi pentru a-i ajuta, atît cît este posibil, în procesul de învăţămînt şi în orientarea în spaţiu.

Asemenea aparate, ca şi alte aparate moderne, care pot fi construite în ţară, întregind actualul inventar din şcolile noastre speciale, vor asigura o mai bună pregătire a elevilor acestor şcoli. Desigur, utilizarea lor cu rezultate pozitive presupune instruirea profesorilor şi tehnicienilor, aşa încît să se exploateze la maximum parametrii tehnici în funcţie de specificul deficienţei.

Conf. dr. DORIN DAMASCHIN

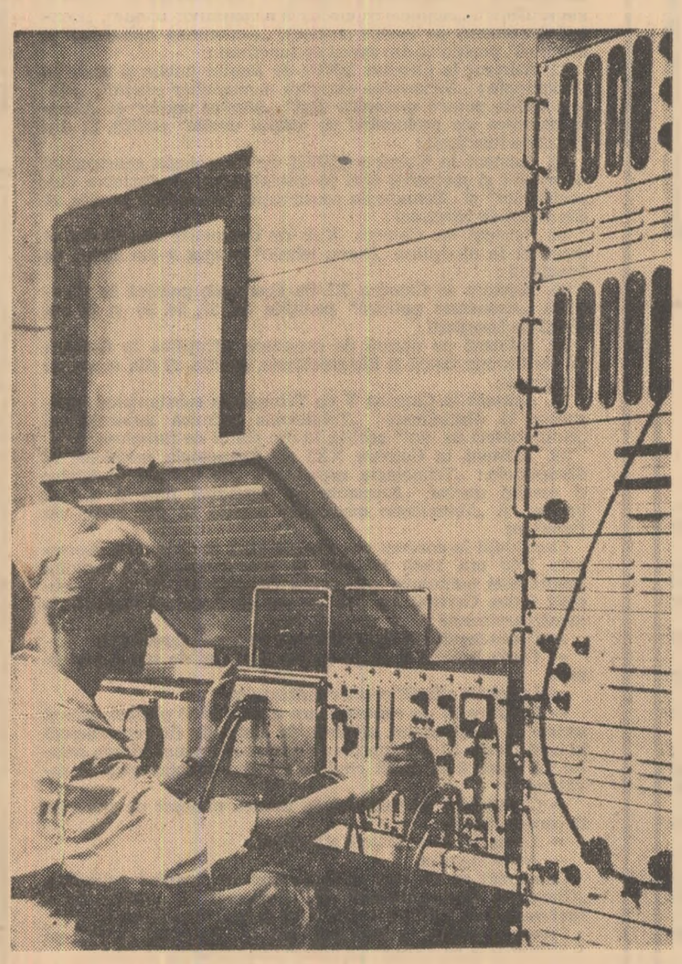

Explorările cu izotopi constituie una dintre cele mai moderne metode de cercetare utilizate la Centrul de radiobiologie moleculară al Academiei.

Orientări şi tendinţe actuale în învăţămînt pe plan mondial

(Urmare din pag. 1)

nizarea secţiilor de specialitate în ultimele clase. Foarte multe ţări, printre care Anglia, S.U.A., Franţa, Finlanda, R. S. Cehoslovacă, practică diversificarea învăţămîntului prin introducerea disciplinelor la alegere. Ramificarea învăţămîntului pe secţii în ultimele clase diferă mult de la o ţară la alta. Există o serie de ţări, printre care Anglia, Franţa, R. F. a Germaniei, unde secţiile se organizează din primele patru clase ale învăţămîntului secundar. În marea majoritate a ţărilor diversificarea se realizează în ultimele clase de liceu (Iugoslavia, R.D.G.).

În ţara noastră, prin trecerea la învăţămîntul general obligatoriu de 10 ani, diversificarea va căpăta accente tot mai pronunţate, ţinînd seama de numeroşi factori. Diversificarea şcolii noastre se realizează fără afectarea fondului de bază de cunoştinţe necesare oricărui absolvent în condiţiile impuse de evoluţia tehnicii contemporane. Sistemul diversificării în şcoala noastră prezintă verigi foarte importante incluse pe diferitele trepte ale procesului de învăţămînt (programe distincte la îndeletnicirile practice, în funcţie de mediul unde funcţionează şcoala, introducerea unor discipline tehnico-practice şi a unor discipline la alegere, organizarea cercurilor ştiinţifice, tehnice, practice etc.).

Sistemul de diversificare din şcoala noastră de 10 ani se înscrie printre sistemele elastice cu mare capacitate de adaptare, în funcţie nu numai de solicitările economiei noastre, ci şi de interesele şi particularităţile elevilor.

c) Perfecţionarea cadrelor didactice

Există la unii concepţia profund eronată că profesorul de şcoală medie are doar simplul rol de a transmite cunoştinţe, informaţii din uriaşul depozit de memorie al omenirii. Pentru a putea transmite trebuie în primul rînd să ai ce transmite, să fii personal posesorul unui bagaj de cunoştinţe permanent reîmprospătat. Profesorul care nu face eforturi permanente şi continuu de racordare la realitate prezintă pericolul să fie depăşit. Epoca noastră, poate mai mult decît oricare alta precedentă, creează riscul unei rapide depăşiri a fondului de cunoştinţe acumulat la un moment dat, dacă nu se reîmprospătează permanent acest fond. În prezent în lume acţionează 2 milioane de cercetători, iar 90 la sută din savanţii pe care i-a dat omenirea pînă în prezent ne sînt contemporani. Savantul american Oppenheimer susţine că datorită evoluţiei ştiinţei contemporane omenirea a progresat în ultimii 40 de ani mai mult decît în cele 40 de secole anterioare. Din acest motiv pînă în prezent problemele perfecţionării cadrelor didactice au făcut obiectul unor întîlniri internaţionale (Anglia, Olanda etc.).

Structura sistemelor de perfecţionare a cadrelor didactice diferă foarte mult de la o ţară la alta, în funcţie de o mare varietate de factori. Prin legea învăţămîntului din 1962, în Austria perfecţionarea personalului didactic a fost declarată obligatorie. De remarcat că în această ţară anual aproape un sfert din totalul cadrelor didactice din şcolile obligatorii de cultură generală trec printr-un sistem de perfecţionare. Formele utilizate sînt extrem de variate. În Anglia, în ultimii 20 de ani acţiunea de perfecţionare a ocupat un loc tot mai important în preocupările diverselor organisme cum sînt secţiile de pedagogie ale universităţilor, asociaţiile cadrelor didactice, autorităţile şcolare regionale, Ministerul Educaţiei.

În Italia, perfecţionarea personalului didactic din învăţămîntul de toate gradele se desfăşoară în 10 centre didactice. Aceste centre, organizate pe grade şi tipuri de învăţămînt, îmbină problemele majore ale procesului de instrucţie cu cele ale educaţiei. Rezultatele obţinute de cadrele didactice în sistemul de perfecţionare, unde cursurile se încheie cu lucrări scrise şi colocvii, sînt luate în considerare la promovarea cadrelor didactice.

În Uniunea Sovietică, perfecţionarea cadrelor didactice se desfăşoară pe planuri diferite : în şcoli, raioane, regiuni şi pe plan central. În sistemul folosit pe plan regional, cam o cincime din totalul cadrelor didactice sînt cuprinse anual. Multe din sarcinile activităţii de perfecţionare sînt îndeplinite de învăţămîntul superior sovietic.

În prezent se desfăşoară pe plan mondial o discuţie foarte controversată asupra conţinutului perfecţionării.

d) Modernizarea sistemului de transmitere, asimilare şi verificare a cunoştinţelor

Desigur că o problemă la fel de acută ca selectarea şi sistematizarea noilor cunoştinţe o prezintă şi modul de transmitere, de însuşire şi chiar de verificare a felului cum au fost asimilate cunoştinţele transmise. Au fost iniţiate metodologii noi, sisteme de transmitere, mergîndu-se pînă la mecanizarea şi electronizarea acestui sistem atît de complicat. Oricît ar fi însă de evoluate aceste sisteme, ele nu pot trece pe loc secundar rolul profesorului nici chiar în epoca filmului, televiziunii, magnetofonului. Fără a minimaliza sau subaprecia într-o formă sau alta metodele moderne amintite trebuie să acceptăm că profunda acţiune umană pe care o exercită profesorul asupra elevului rămîne un fapt cu valabilitate permanentă şi în şcoala contemporană.

Despre greutăţile şi bucuriile dascălilor, profesorul Titu Maiorescu spunea : De la cîţi profesori şi de la cîţi învăţători n-am auzit că-i oboseşte şi că le vine greu cu atîta citire de lucrări scrise şi examinare orală. Dar în ce poate sta omagierea, în ce poate sta mîndria profesorului decît în a urmări cum a încolţit învăţătura generată de el, ce fel de roade făgăduieşte ! Într-un petec de grădină arunci germenul de plantă, te interesezi de florile ce ies şi să rămîi nepăsător la înflorirea sufletească a elevilor tăi ? Ce fericit trebuie să fie primul profesor care a dat de prima lucrare a şcolarului Eminescu". Titu Maiorescu a trăit aceste clipe fericite cînd la Seminarul de la Trei Ierarhi din Iaşi a dat de prima lucrare a „şcolarului Ion Creangă".

Lecţia nu este, aşa cum şi-o imaginează unii, un proces repetabil şi monoton, care consumă dintr-un bagaj de cunoştinţe asimilat la un moment dat. Lecţia este un proces viu, este o trăire intensă, un contact permanent cu clasa, o metodă de transmitere reală şi ireversibilă a cunoştinţelor de la profesor la elev. La aceasta mai putem adăuga marele rol de educator ce-i revine învăţătorului şi profesorului. Desigur, complexitatea sarcinilor contemporane face dificilă chiar şi numai enumerarea aspectelor mai importante ale acestuia Orientările şi tendinţele dintr-o ţară sau alta pornesc de la necesităţile fenomenului educativ din ţara respectivă, oferind astfel în ansamblu un tablou extrem de divers.

Ceea ce caracterizează învăţămîntul mondial în ansamblul său este permanenta sa adaptare la imperativele epocii, orientarea sa spre o organizare suplă, receptarea relativ rapidă a cuceririlor ştiinţifice şi tehnice.

În ţara noastră, P.C.R. desfăşoară o activitate susţinută pentru ca învăţămîntul nostru să răspundă înaltelor comandamente pe care dezvoltarea societăţii noastre le pune în faţa şcolii şi a importantului detaşament de slujitori ai ei, miilor de cadre didactice răspîndite pe întreg cuprinsul ţării româneşti.

informare științifică și culturală

R.P. POLONĂ

DIN ACTIVITATEA INSTITUTULUI PEDAGOGIC

În R. P. Polonă, Institutul pedagogic este considerat făurarul teoriei pedagogice contemporane poloneze. Formularea sugerează sarcinile importante ale acestui institut, reprezentînd în același timp o apreciere a experienței acumulate pînă în prezent de către colaboratorii lui.

Organizat în anul 1952 sub auspiciile Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, Institutul pedagogic din Varșovia a avut de la început sarcini vaste și complexe. Statutul său prevedea desfășurarea unor cercetări cu caracter științific din domeniul teoriei învățării și educației, psihologiei școlare, istoriei învățămîntului, metodicii predării diferitelor obiecte, activităților extrașcolare și postșcolare, defectologiei și igienei școlare. El avea, de asemenea, misiunea de a se ocupa de cercetarea problemelor privitoare la accesibilitatea manualelor și programelor școlare, sarcina de a sprijini Ministerul Învățămîntului în acțiunea de editare a noilor programe și manuale, de a elabora normele de apreciere a cunoștințelor la diferitele obiecte de învățămînt, ca și metodica desfășurării examenelor de promoție sau finale. Totodată Institutul trebuia să-și dea avizul în legătură cu organizarea, volumul și metodele activităților instructiv-educative, să generalizeze experiența înaintată a profesorilor, a școlilor și instituțiilor educative, să contribuie la perfecționarea cercetătorilor în domeniul pedagogiei etc. Evident că, de-a lungul anilor, multe din aceste sarcini au fost modificate sau completate; gama lor s-a îmbogățit pe seama apariției unor obiective noi, decurgînd din exigențele actuale ale învățămîntului și educației.

De cîțiva ani, un loc de frunte în planurile de muncă ale Institutului îl ocupă problematica cercetării științifice a conținutului învățămîntului și educației, ținîndu-se seama de diferite aspecte: educația moral-socială, intelectuală, estetică și sanitară și, de asemenea, implicațiile educației școlare asupra determinării rolului mediului educativ-social, al familiei și al colegilor de aceeași vîrstă. Această activitate se desfășoară în cadrul a 5 sectoare: de calificare (pregătire generală), de pregătire specială (de specialitate), de edueație, de pregătire a adulților și de documentare pedagogică. Conducătorii acestor sectoare sînt cercetători științifici.

Directorul institutului este cunoscutul om de știință prof. dr. Wincenty Okon. În cadrul institutului funcționează un consiliu științific, în componența căruia intră oameni de știință renumiți și lucrători din domeniul învățămîntului. Pentru ca prezentarea să fie completă, dăm și cîteva cifre relative la schema institutului: 61 de cercetători științifici, 9 laboranți, 7 bibliotecari, 11 salariați ai serviciului administrativ și 8 cadre de serviciu.

Activitatea institutului este strîns legată de exigențele actuale ale învățămîntului. În același timp, concluziile cercetărilor ample, ca și rezultatele dobîndite la centrele de experimentare organizate sub auspiciile și îndrumarea colaboratorilor institutului, constituie un ajutor real pentru profesori în înnoirea metodelor de muncă, ca și în acțiunea de ridicare a nivelului învățămîntului și educației în școli.

Pentru ca ajutorul acesta să fie cît mai eficace și să aibă în vedere necesitățile reale ale învățămîntului, se perfecționează continuu formele și metodele de lucru ale institutului însuși. Una dintre schimbările esențiale care s-au produs în ultimii ani este trecerea la organizarea cercetărilor pe baza unor colective complexe, de natură să asigure în mai mare măsură decît cercetările și activitățile individuale, preferate anterior, răspunsul la noile exigențe și la tendințele contemporane ale științei. Această nouă organizare este bazată pe selectarea temelor adecvate, ceea ce permite concentrarea eforturilor unui mare număr de cercetători și, în același timp, garantează îndrumarea științifică corespunzătoare a acestora.

Temele complexe proiectate se referă la problemele majore ale selecției și structurii conținutului învățămîntului general, politehnic și special. În următorii trei ani, de exemplu, vor fi intensificate cercetările desfășurate de întregul personal științific asupra problemelor privitoare la clasele I—IV. Pe baza rezultatului acestor cercetări, la care colaborează și alte centre științifice, trebuie stabilite principiile elaborării viitoarelor programe școlare. În același timp, se desfășoară cercetări privind structura și conținutul învățămîntului general și politehnic în clasele mari ale școlilor generale și în licee. Referitor la învățămîntul profesional (special), cercetările din perioada imediat următoare vor viza utilitatea pregătirii profesionale a absolvenților, ca și organizarea și conținutul învățămîntului. Cercetarea procesului pregătirii profesionale se referă la problemele metodice — în special la modernizarea modalităților de studiu a anumitor materii — la înarmarea elevilor din școlile profesionale cu deprinderi practice și la verificarea eficacității învățării.

În prezent în școlile poloneze se pune în mod deosebit accentul pe munca de educare a elevilor, pe problemele educației ideologice, cetățenești și patriotice. Problematica educativă este tratată amplu. Studiile întreprinse în acest domeniu au ca țel verificarea bazelor teoretice ale sistemului și programului muncii educative în școală. Ele se vor baza pe cercetarea realității concrete din numeroase școli, ca și pe activitatea experimentală.

O realizare de valoare a institutului este elaborarea concepției privind pregătirea politehnică a tineretului. Această concepție se bazează pe dezvoltarea la elevi a unei atitudini creatoare față de problemele tehnicii, ca și pe intensificarea studiului tehnicii pe baza legării teoriei de practică.

În același timp trebuie remarcată activitatea institutului în ceea ce privește elaborarea metodicii de predare a diferitelor obiecte. Inițiată cu 7 ani în urmă, această activitate continuă și în prezent. Paralel se remarcă un interes deosebit față de opiniile exprimate în legătură cu metodicile aflate în uz, opinii care sînt confruntate cu cele mai noi concluzii ale cercetărilor privind modernizarea conținutului și metodelor învățămîntului general și politehnic.

Rezultate demne de menționat obține institutul și în activitatea care are ca scop perfecționarea pedagogică a profesorilor.

Institutul întreține contacte strînse cu școlile în care se efectuează cercetări. Profesorii se interesează intens de aceste cercetări, ale căror concluzii teoretice sînt realizate în mod practic în activitatea de fiecare zi a școlii.

ALICIA RACEWICZ

Acest nou calculator realizat de ciberneticienii polonezi dispune de o „memorie" operațională pentru informații alcătuită din 8 000 de celule interioare și 2 000 000 de celule exterioare.

RECOMANDĂRI BIBLIOGRAFICE

pentru predarea geografiei la clasa a III-a

După cum se știe, programa lecțiilor de geografie predate la clasa a III-a este alcătuită din două părți: noțiuni introductive (orientare, plan, orizont local etc.) și geografia județului natal. Întrucît manualele noi de geografia județului încă nu au apărut, facem mai jos unele recomandări bibliografice în sprijinul învățătorilor care predau la această clasă.

Pentru cunoștințele din **partea I** a programei care, ca și pînă acum, sînt identice pentru toate județele, este indicat să se folosească manualele de geografie a regiunii ediția 1967, aducîndu-se completările și corecturile cuvenite cu privire la denumirile organizațiilor locale de stat, de partid, economice, obștești ș.a.

Pentru **partea a II-a** a programei facem următoarele recomandări bibliografice:

— Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. (Editura politică București, 1965).

— Principiile de bază adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din 5—6 octombrie 1967 cu privire la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României și sistematizarea localităților rurale (Editura politică, București, 1967.).

— N. Ceaușescu: Raport la Conferința Națională a P.C.R., (decembrie, 1967).

— R.S.România. Noua hartă administrativă. Ed. 1968. Anexă la Legea pentru îmbunătățirea împărțirii administrativ-teritoriale a R.S.R. votată de Marea Adunare Națională la 16 II. 1968.

— Colecția ziarului **„Scînteia"** și colecțiile altor ziare centrale și din provincie din perioada 14. I.— 15. II. 1968. (Materiale referitoare la județe și municipii).

— Lucrările sesiunii ordinare a Marii Adunări Naționale a R.S. România din 15—16 februarie 1968 (colecția ziarului „Scînteia" din 16—18 II 1968).

— V. Mihăilescu: Noua împărțire administrativă a României. Revista „Natura" seria geografie-geologie nr. 2, 1968.

— M. Bulgaru: Principalii indicatori care caracterizează județele României. Revista „Natura" seria geografie-geologie nr. 3, 1968.

— V. Cucu: Noua hartă a orașelor din R.S. România. Revista „Natura" seria geografie-geologie nr. 4. 1968.

— B. Vulcu: Activități școlare pentru cunoașterea județului. Revista „Natura" seria geografie — geologie nr. 4, 1968.

— P. Bărgăoanu și C. Lupașcu: Manualul de geografie a județului natal. „Gazeta învățămîntului" nr. 945/3. V. 1968.

P. BĂRGĂOANU

La Biblioteca centrală pedagogică

În ultimele luni, colecțiile de cărți și reviste străine ale Bibliotecii centrale pedagogice s-au îmbogățit cu noi volume și exemplare. Menționăm astfel, printre lucrările care tratează probleme generale de pedagogie, lucrările „Bazele generale ale pedagogiei", sub redacția lui F. F. Koroleva și V. E. Gmurmana (Academia de științe pedagogice, Moscova, 1967), „Pregătirea cadrelor de cercetare pentru pedagogie", sub redacția lui D. L. Clark și B. R. Wolthen (Chicago, 1967), „Probleme de bază ale pedagogiei sub aspect cibernetic" de Wolfram Knöchel (Berlin, 1967). Din domeniul problemelor de didactică și metodică menționăm volumele „Statistica matematică" de Ödön Éltető și Margit Ziermann (Budapesta, 1967), „Muncă individualizată și programare" de C. Freinet și M. Berteloot (Cannes, 1966) și „Mulțimi, Relații. Funcții" de Lilly Görke (Berlin, 1967). O serie de lucrări tratează probleme de psihologie pedagogică. Așa sînt „Cum să se studieze comportamentul copiilor", de Gertrude Driscoll (Paris, 1963) sau „Studii de psihologie" sub redacția lui Tadeusz Tomszewski (Wroclaw, Varșovia, Cracovia, 1965).

Au intrat de asemenea în Biblioteca centrală pedagogică o serie de lucrări de informare și documentare, printre care cea de a VIII-a „Scrisoare de informare" editată de Centrul european de coordonare, de cercetare și de documentare în științele sociale sau „Metodica cercetării și mijloacele de cercetare" de Georg Schmoll (Leipzig, 1967).

Printre revistele noi intrate în bibliotecă se numără exemplare recente din publicațiile „Doșkolnoe vospitanie" (U.R.S.S.), „Cahiers pédagogiques" (Franța), „Nacealno obrazovanie" (Bulgaria) „Art Education" (S.U.A.), „Centro de documentation pedagogica" (Mexico), „Magyar Pedagógia" (Ungaria), „Pedagogia e vita" (Italia) etc.

Revista „Natura"

A apărut recent numărul 5 (septembrie - octombrie 1968) al revistei NATURA, seria Biologie.

În rubrica intitulată „Studii" revista publică articolele „Originea și evoluția omului" de O. Necrasov, „Culturi de țesuturi și de celule vegetale" de H. Chirilei, „Ritmuri și cicluri biologice" de I. Ceaușescu și Gh. Năstăsescu, „Productivitatea primară a apelor" de Al. Ionescu, „Mari migrații la pești și păsări" de El. Chiriac și Al. Popescu.

P. Bejenaru semnează, la rubrica „Biologia în școală", articolul „Probleme ale predării temei, «Bazele biochimice ale eredității și codul genetic» la clasa a XII-a". La aceeași rubrică apar articolele „Unele probleme privind folosirea proiecțiilor fixe în predarea științelor biologice", de Gh. Gh. Crep, și „Unele metode și procedee folosite în predarea la clasa a XI-a a capitolului «Sistemul nervos»".

Revista cuprinde de asemenea rubricile „Note", „Cronică", „Recenzii", precum și relatări despre activitatea Societății de științe biologice din Republica Socialistă România.

INSTITUTUL DE ȘTIINȚE PEDAGOGICE — BUCUREȘTI

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

1 cercetător științific principal — pedagogie preșcolară — sectorul „Didactica învățămîntului element. preșcolar".
1 cercetător stagiar cu peste 3 ani vechime în specialitate — medicină generală — Sectorul „Orientare școlară și profesională";
1 cercetător științific principal — pedagogie — Sectorul „Orientare școlară și profesională";
1 cercetător științific principal — limba germană — Sectorul „Limba română și limbile naționalităților conlocuitoare";
1 cercetător științific principal — matematică — Sectorul „Matematică";
1 cercetător stagiar cu peste 3 ani vechime în specialitate — medicină generală sau pediatrie — Sectorul „Didactica învățămîntului elementar";
1 cercetător științific principal — pedagogie — Sectorul „Activități pionierești";
1 cercetător științific — pedagogie — Sectorul „Activități pionierești";
1 cercetător științific principal — pedagogie sau filozofie — sectorul „Educație în liceu";
1 cercetător științific — pedagogie — Sectorul „Educație în liceu";
1 șef sector — pedagogie sau psihologie — Sectorul „Psihologie pedagogică și orientare școlară și profesională" — Filiala Cluj;
1 cercetător științific principal — germană — Filiala Timișoara;
1 cercetător științific principal — pedagogie sau filozofie — Filiala Craiova;
1 cercetător științific principal — pedagogie — Filiala Iași;
1 cercetător stagiar — matematică — Sectorul „Matematică".

Cererile de înscriere la concurs se primesc la Institutul de științe pedagogice din București, str. Sfinții Apostoli nr. 14, Serviciul personal, telefon 14.84.68, pînă la data de 10 decembrie 1968, însoțite de actele prevăzute de Regulamentul privind recrutarea, promovarea și atestarea cadrelor de cercetători științifici din unitățile de cercetători din R.S.R., publicat în extras în Buletinul oficial, Partea a III-a, nr. 4 din 8 ianuarie 1968.

Concursul se va ține la sediul Institutului din București în ziua de 19 decembrie 1968, orele 8,00 dimineața.

Candidații la concurs pentru posturile din București trebuie să aibă domiciliul stabil în București.

Institutul de construcții București

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următorului post didactic:

— Conferențiar la catedra de construcții hidrotehnice, disciplina pedologie ameliorativă — poziția 11 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune la Secretariatul institutului din București, b-dul Republicii nr. 176, în termen de o lună de la data publicării acestui anunț, o cerere la care vor anexa următoarele acte în două exemplare:

— Copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare;
— Copie legalizată de pe diploma de doctor sau de doctor docent în științe;
— Copie legalizată de pe atestatul de profesor sau de conferențiar;
— Lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar;
— Certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază;
— Memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat;
— Autobiografia.

Cei ce funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris rectorului sau directorului acesteia, înscrierea la concurs.

Concursul se va ține la sediul Institutului, în termen de 3 luni.

INSTITUTUL POLITEHNIC „GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ" București

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

1. Șef de lucrări cu normă de cercetare științifică la Catedra XLVI de Automatică I poziția 23 din statul de funcțiuni;
2. Asistent la Catedra XVII de Măsuri și aparate electrice la disciplina Măsuri electrice și magnetice poziția 14 din statul de funcțiuni;
3. Asistent la Catedra XVII de Măsuri și aparate electrice la disciplinele: „Construcția și proiectarea aparatelor electrice"; „Teoria și proiectarea aparatelor electrice" și „Mutatoare", poziția 20 din statul de funcțiuni;
4. Asistent la Catedra XVI-B de Electrotehnică III la disciplinele: „Electrotehnică și măsuri electrice"; „Bazele electrotehnicii"; „Electrotehnică și electronică' și „Electrotehnică și mașini electrice" poziția 12 din statul de funcțiuni;
5. Asistent la Catedra XVI-B de Electrotehnică III la disciplinele: „Electrotehnică și electronică"; „Bazele electrotehnicii'; „Electrotehnică și electronică specială" și „Termotehnică și mașini electrice" poziția 13 din statul de funcțiuni;
6. Asistent la Catedra XIX de Centrale electrice la disciplinele: „Aparate electrice"; „Partea electrică a centralelor" și „Utilizarea energiei electrice" poziția 16 din statul de funcțiuni;
7. Asistent la Catedra XIX de Centrale electrice la disciplinele: „Aparate electrice"; „Partea electrică a centralelor" și „Automatizarea centralelor hidroelectrice și partea electrică a centralelor" poziția 17 din statul de funcțiuni;
8. Asistent la Catedra XIX de Centrale electrice la disciplinele: „Instalații termice industriale" și „Termoenergetică industrială și termoficare" poziția 23 din statul de funcțiuni;
9. Asistent la Catedra XLV de Rețele electrice la disciplina „Tehnica tensiunilor înalte" poziția 18 din statul de funcțiuni;
10. Asistent la Catedra XLV de Rețele electrice la disciplinele: „Rețele electrice"; „Producerea și utilizarea energiei electrice" și „Alimentarea cu energie electrică a întreprinderilor" poziția 21 din statul de funcțiuni;
11. Asistent la Catedra XII de Organizare și planificare la disciplinele: „Economia, organizarea și planificarea întreprinderilor electrotehnice", „Economia, organizarea și planificarea întreprinderilor" și „Economia, organizarea și planificarea întreprinderilor de electronică industrială" poziția 16 din statul de funcțiuni;
12. Asistent cu normă de cercetare științifică la Catedra XLVI de Automatică I poziția 24 din statul de funcțiuni;
13. Asistent la Catedra XLVI de Automatică II la disciplinele: „Automatizări" și „Elemente de electronică și automatizare" poziția 16 din statul de funcțiuni;
14. Asistent la Catedra XLVI de Automatică II la disciplinele „Elemente de electronică și automatizări" și „Electronică industrială și elemente de reglaj", poziția 17 din statul de funcțiuni;
15. Asistent la Catedra XXII de Mecanică I la disciplina „Mecanică și rezistența materialelor" poziția 15 din statul de funcțiuni;
16. Asistent la Catedra XVI-A de Electrotehnică II la disciplinele: „Bazele electrotehnicii" și „Electrotehnică și mașini electrice" poziția 12 din statul de funcțiuni.
17. Asistent la Catedra XVI-A de Electrotehnică II la disciplina „Electrotehnică și mașini electrice" pozițiile 13, 14 și 18 din statul de funcțiuni;
18. Asistent la Catedra XVI-A de Electrotehnică II la disciplinele: „Electrotehnică și mașini electrice" și „Electrotehnică, mașini și instalații electrice" pozițiile 20 și 22 din statul de funcțiuni;
19. Asistent la Catedra XXXIV de Telefonie — telegrafie la disciplina „Sisteme de transmisiuni telefonice" poziția 19 din statul de funcțiuni;
20. Asistent la Catedra XIII de Pedagogie la disciplina „Metodica și practica pedagogică', pozițiile 10 și 11 din statul de funcțiuni;
21. Asistent la Catedra XXXIV de Telefonie-telegrafie la disciplinele: „Telefonie-telegrafie", „Aparate și centrale telefonice", „Măsurări electrice și electronice" și „Comunicații telefono-telegrafice" poziția 23 din statul de funcțiuni;
22. Asistent la Catedra XXXIV de Telefonie-telegrafie la disciplinele: „Construcția și protecția rețelelor de telecomunicații" și „Linii și sisteme de transmisiuni" poziția 24 din statul de funcțiuni;
23. Asistent la Catedra XXXVI de Radiocomunicații la disciplinele: „Măsuri electrice și electronice" și „Materiale, piese și tehnologia aparatelor electronice', poziția 21 din statul de funcțiuni;
24. Asistent la Catedra XXIV de Organe de mașini la disciplinele: „Organe de mașini" „Teoria mecanismelor și organe de mașini" și mecanisme, rezistență și organe de mașini" pozițiile 23 și 30 din statul de funcțiuni;
25. Asistent la Catedra XXIV de Organe de mașini la disciplinele: „Organe de mașini și mecanică fină" și „Mecanisme și elemente constructive de mecanică fină" poziția 26 din statul de funcțiuni;
26. Asistent la Catedra XXIV de Organe de mașini la disciplina „Mecanisme și organe de mașini" poziția 27 din statul de funcțiuni;
27. Asistent la Catedra XXIV de Organe de mașini la disciplinele: „Mecanisme și organe de mașini", „Mecanisme și elemente constructive de mecanică fină" și „Mecanisme și organe de mașini" poziția 28 din statul de funcțiuni;
28. Asistent la Catedra XXIV de Organe de mașini la disciplinele: „Organe de mașini" și „Mecanisme și elemente constructive de mecanică fină" poziția 29 din statul de funcțiuni;
29. Asistent cu normă de cercetare științifică la Catedra XXIX de Aeronave și instalații de bord poziția 12 din statul de funcțiuni;
30. Asistent la Catedra XXVI de Mașini unelte și scule la disciplinele: „Prese și mașini pentru prelucrat table" și „Proiectarea sculelor" poziția 19 din statul de funcțiuni;
31. Asistent la Catedra XXVI de Mașini unelte și scule la disciplinele: „Proiectarea sculelor", „Proiectarea și tehnologia sculelor", „Acționarea electrică a mașinilor unelte", „Controlul automat pe mașini unelte", „Acționarea hidraulică și electrică', poziția 21 din statul de funcțiuni;
32. Asistent la Catedra XXVI de Mașini unelte și scule la disciplinele: „Acționarea electrică a mașinilor unelte", „Mașini unelte pentru mecanică fină", „Mașini unelte" și „Bazele teoretice ale prelucrării pe mașini unelte" poziția 22 din statul de funcțiuni;
33. Asistent la Catedra XXVII de Tehnologia construcției de mașini și mecanică fină la disciplinele: „Proiectarea dispozitivelor" și „Tehnologia construcției de mașini" poziția 24 din statul de funcțiuni;
34. Asistent la Catedra X A de Geometrie descriptivă și desen II la disciplina „Desen tehnic" poziția 9 din statul de funcțiuni;
35. Asistent la Catedra XI de Economie politică la disciplina „Economie politică" pozițiile 26, 27, 30, 35 și 36 din statul de funcțiuni;
36. Asistent cu normă de cercetare științifică la Catedra III de Chimie fizică și Electrochimie, poziția 22 din statul de funcțiuni;
37. Asistent la Catedra V de Tehnologia substanțelor anorganice la disciplinele: „Tehnologia chimică generală" și „Schimbători de ioni" poziția 10 din statul de funcțiuni.
38. Asistent la Catedra XXI de Tehnologia metalelor la disciplinele: „Tehnologia metalelor", „Tehnologia metalelor și mașini unelte', „Elemente de mecanică fină și mașini unelte" și „Tehnologie mecanică" poziția 20 din statul de funcțiuni.

Candidații la concurs vor depune pînă la data de 4 decembrie 1968 ora 15,00 inclusiv la Secretariatul Rectoratului Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din București Calea Griviței nr. 132 cererea de înscriere însoțită de următoarele acte:

— Copia legalizată de pe diploma de studii superioare.
— Copia legalizată de pe anexa diplomei de studii superioare.
— Lucrările științifice ale candidatului.
— Certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază, sau recomandarea șefului de catedră în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt.
— Certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează.
— Memoriul de activitate științifică.
— Autobiografia.

Concursul se va ține la Rectoratul Institutului politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej' din București în termen de 4 luni de la data publicării anunțului în Buletinul Oficial.

Prezentul anunț a fost publicat în Buletinul Oficial al R.S. România nr. 182 partea a III-a din 4 noiembrie 1968.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București. Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și la difuzorii din unitățile de învățămînt. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.132